

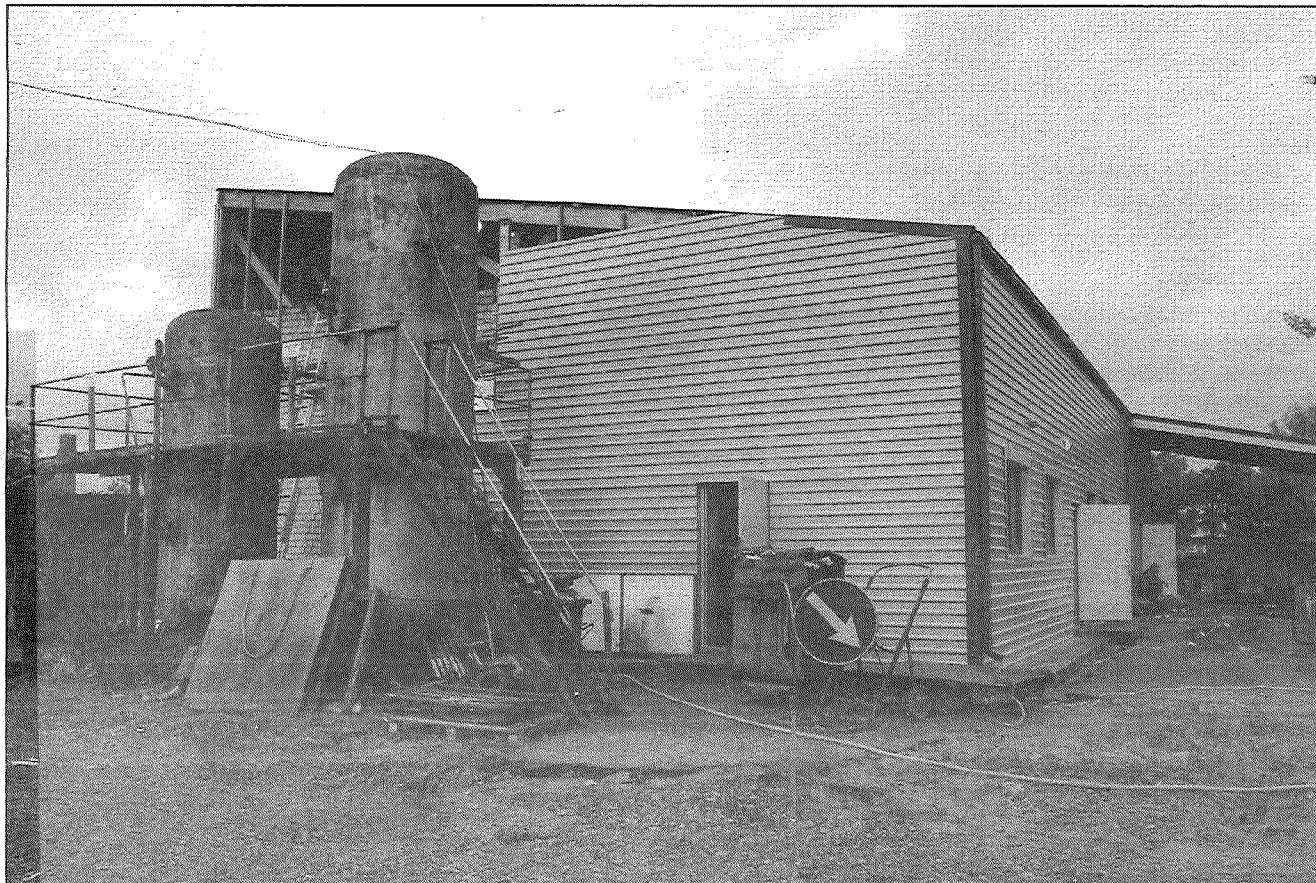
LAIKRAKSTS • AGLONAS • LĪVĀNU • PREIĻU • RIEBINU • VĀRKAVAS • NOVADAM
 ● OTRDIENA, 2009. GADA 20. OKTOBRIS ● Nr. 78 (7965) ● Cena mazumtirdzniecībā Ls 0,40

ISSN 1407-3921

Līvānieši saņems kvalitatīvu dzeramo ūdeni

● Par Eiropas, valsts un pašvaldības kopīgajiem līdzekļiem Livānos notiek dzeramā ūdens sagatavošanas iekārtu uzbūve un atdzelzošanas stacijas rekonstrukcija. Darbi jāpabeidz līdz šī gada beigām. Jau janvārī pilsētnieku dzīvokļos nonāks kvalitatīvs dzeramais ūdens. Attēlā: turpinas rekonstrukcijas darbi Līvānu ūdens atdzelzošanas stacijā. Foto: A. Šnepsts

► Turpinājums 4. lappusē.

**Abonējet
«NOVADNIEKU»
2009. gada novembrim,
decembrim!**

**Modernizētajās
«Latvijas Pasta»
nodaļās to var izdarīt
līdz 26. oktobrim,
pārējās pasta nodaļās un
pie pastniekiem
līdz 21. oktobrim.
«Novadnieka» redakcijā
Brīvības ielā 14, Preiļos —
līdz 20. oktobrim.**

**Par «Novadnieka»
abonēšanu
2010. gadam lasiet
12. lappusē!**

Tradicionālās kultūras ekspedīcija Riebiņu novadā

No 23. līdz 26. oktobrim Riebiņu novadā notiks tradicionālās kultūras ekspedīcija, kurā piedalīsies Riebiņu vidusskolas skolēni un pedagozi. Tradicionālās kultūras ekspedīciju vadis Signe Pucena, Ieva Vitola un Mārtiņš Sirmais.

Ekspecīcijas ietvaros tiks izzināts kultūras mantojums – tradicionālo ēdienu receptes un nosaukumi, seno amatū prasmes, mutvārdi liecības par sadzīvi, svētkiem, savstarpējām attiecībām senākos laikos. Ekspedīcijas dalībnieki ipašu uzmanību pievērsis lokālās identitātes jautājumiem un dzīvesveidam vecīcībnieku kopienā.

Nākamsvētdien, 25. oktobri, pulksten 16.00 ekspecīcijas dalībnieki un visi interesenti Riebiņu vidusskolas zālē tiek aicināti uz kopīgu pasākumu «Pieskārieni Riebiņu novadam».

Atbalstiet un abonējet savu laikrakstu «NOVADNIEKS» 2010. gadam!

Sākusies laikraksta «Novadnieks» abonēšana 2010. gadam, un redakcijā ik dienas ierodas mūsu lasītāji, kas vēlas pasūtīt avizi. Šādās reizēs cenšamies aprūnāties ar saviem lasītājiem, pajautāt viņu domas par laikrakstu, uzsklausīt stāstijumu par to, kā klājas laukos, pilsētās.

— Savu ikdienu nevaru iedomāties bez «Novadnieka». Tas ir vienīgais laikraksts, ko varu atlauzties abonēt un ko izlasu no pirms līdz pēdējai rindai, — tā teica pensionāre Eleonora Rubene, kas bija ieradusies «Novadnieka» redakcijā abonēt avizi visam nākamajam gadam. Bijusi rajona avizes lasītāja kopš pagājušā gadsimta piecdesmito gadu beigām, kad no Ilūkstes pārcēluses uz dzīvi Preiļos. Nevēlas no tā šķirties arī tagad, kad laik-

raksts ir vienīgais, kas cilvēkiem vēl sniedz informāciju par to, kā dzīve risinās savā un kaimiņu novados, kurus agrāk vienoja kopīga teritorija – rajons. Eleonora Rubene atzina, ka patīk avizes veidotāju nostādne sniegt plašāku informāciju arī par notikumiem Latgalē un visā Latvijā.

Rubenes kundze 43 gadus no sava mūža veltījusi darbam bankā, bija toreiz vienīgā valsts bankas Preiļu nodaļas pārvaldniece. Tā bija vienīgā iestāde, kas vadīja visu valsts naudas plūsmu uz kolhoziem, rūpniecībā, ražošanas objektu celtniecībai, iekārtu pirkšanai, dzīvojamo māju būvniecībai, darba algām. Papiru un dokumentu bija ļoti daudz, precīzitā un stingriba naudas lietās – milzīga, atceras bijusi pārvaldniece, bet visa grāmatvedības un uzskaites tehnika — «koka» skaitīkli. Arī ar inkasāciju, kad veikali nodeva naudu, nevarēja notikt tādi brīnumi, kādus inkasenti piedzīvo tagad.

Eleonoras kundze dzīvo privāt-

mājā, mēdz satikties ar bijušajiem darbabiedriem, priecājas, kad ciemos atbrauc meita un mazbērni, savos 85 gados vēl pie tie spēkā parosīties arī savā mazdārziņā.

■ ■ ■
Monika Erīna bija viena no vissteidzīgākajām abonētājam, kuri «Novadnieka» redakcijas apmeklējums bija izplānots pa minūtei. Riebiņu novada Silukalna pagasta Bojāru Erīnos dzīvojošā pensionāre ceļu uz Preiļiem bija mērojusi vētras dienā, kad stiprās vēja brāzmas nesaudzīgi trieca virsū slapja sniega un lietus sajaukumu, bet lietusargu pat nebija iespējams atvērt. Noformējot abonēšanas kvīti, Monika Erīna tādējādi varēja iegūt vēlāku laiku iztikt bez šī laikraksta, taču līdz ar to palikuši bez jādzīgas informācijas par vietējiem notikumiem.

Esot atgriezti no visas pasaules,

Monikas kundze klāstīja savu bēdu stāstu. Viņas un kaimiņu mājas atrodas vieta, no kurienes pavasā netālu līdz Stirnienei Madonas rajonā, taču kungumi, kas Rīgā pārīmēja Latvijas karti, šķita, ka šejieniešiem noteicīgi jaieilstip Riebiņu novadā. Savukārt cela — nekāda. Pirms daudziem gadiem iesākts būvēt, tā arī pali-cis nepabeigts. Neviena par to vairs neliekoties zinīs. Līdz ar to nekādas satiksmes līdz šai vietai.

Lai tiktu Preiļos, vispirms ar likumu jānokļūst Stirniē un tikai tur var iesēsties autobusā. Varbūt mēģināt uz Preiļiem atbraukt ar vilcienu? Līdz dzelzceļa stacijai no Monikas mājām kilometri trīs. Ar vilcienu var braukt līdz Krustpili, vai uz otru galu — līdz Vilāniem, un tad jau līdz Preiļiem viens pūtiens, ironizē kundze. Tikai šādai braukšanai vajadzīgas vismaz divas dienas. Nekādas satiksmes nav arī līdz Riebiņiem. Uz novada centru Riebiņos jābrauc cauri Preiļiem un brauciem jāziedo divas dienas. Ar vie-

nu autobusu vakarpusē, kad iestādes jau beigušas darbu, var nokļūt Preiļos, sameklēt naktsmājas un otrā dienā doties uz Riebiņiem kārtot darišanas. Un visiem par to štrunts! — savā un citu iedzīvotāju vārdā sašutusi Monika Erīna.

Tāpēc arī redakcijai atvēlētais laiks bija tik iss. Vēl kundzei vajadzēja iekriet aptiekā pēc zālēm, tirgū nopirkāt kādu zivtiņu, jo autoveikals tās nepiegādājot, un tad jau laiks vienīgajam autobusam, ar ko nokļūt mājās. Apkārtējās mājās dāvojot pensionāri, no darba spējīgajiem – tikai viens mežsargs. Pasta kaste lielcelā malā, bet līdz turienei – nekāda ceļa, līdz avizei netikt. Cerība uz mežsargu, kas pa kaimiņu būšanai mājupceļā avizi atnesīsot.

Fotografēšanai neatlika ne minūte, pēdējos vārdus kundze norunāja jau uz redakcijas ārdurīju sliekšņu, un prom bija.

L.Rancāne

NACIONĀLĀS ZIŅAS

2050. gadā Latvijā dzīvošot

1,8 miljoni iedzīvotāju

Centrālā statistikas pārvalde (CSP) ir aprēķināusi, ka 2050. gadā Latvijā dzīvos 1,87 miljoni iedzīvotāju. Pašreiz Latvijā dzīvo 2,25 miljoni, bet 40 gadu laikā esot gaidāms iedzīvotāju samazinājums par 400 000, zinā CSP, bet nenosauc precizus kritērijus, pēc kādiem CSP ir aprēķinājusi minēto iespējamību. Salīdzinājumam Igaunijā 2008. gadā dzīvoja 1,3 miljoni, bet Lietuvā 3,4 miljoni iedzīvotāju. Ja pielaujam, ka Igauniju un Lietuvu var piemeklēt līdzīgs liktenis, tad 2050. gadā Igaunijā iedzīvotāju daudzums būs sarucis nedaudz zem miljona. Lietuvā proporcionāli — zem 3 miljoniem. Savukārt Zemes iedzīvotāju skaits 2050. gadā no pašreizējiem 6,5 miljardiem pieauga līdz 9,1 miljardam cilvēku, neskatoties uz dzimstības samazināšanos daudzos pasaules reģionos, teikts izplatītajā ANO Populačijas fonda ikgadējā ziņojumā.

Uz pusi samazinās attaisnoto izdevumu apmēru par mācībām un ārstniecības pakalpojumiem

2010. gada attaisnojamo izdevumu apmērs par mācību un ārstniecības pakalpojumiem tiks samazināts līdz 150 latiem gadā patlaban esošo 300 latu vietā, paredz valdības 16. oktobra pieņemtais lēmums valsts budžeta ieņēmumu palielināšanai. Šī lēmuma ietekme uz budžeta ieņēmumiem tiek pārceļta uz 2012. gadu, bet jau 2011. gada budžetā tiek plānots ietaupījums četri miljoni latu. Tāpat valdība nolēmusi no trīs mēnešiem līdz 12 mēnešiem pagarināt iedzīvotāju valstij pārmaksātu iedzīvotāju ienākumu nodokļu par attaisnojamajiem izdevumiem atmaksas termiņu. Šāds lēmums nākamā gada budžetā papildus nodrošināsot atonušus miljonus latu.

Latvijas augstskolas neminīstarp labākajām

Par augstāko izglītību pagājušonedēļ runāts dažādos veidos — gan ar 26 tūkstošiem parakstu, protestējot pret finansējuma samazināšanu augstskolām, gan ar protestiem pret augstskolu apvienošanu. Nav runāts tikai par kvalitati. Toties «Times Higher Education» ir publicējis šā gada pasaules prestižākās universitātēs. Top 600 labāko universitāšu augšgalā ir ASV un Lielbritānijas augstskolas. Pasaules prestižāko universitāšu saimei ir pievienojusies arī Lietuva un Igaunija, taču nevienu no Latvijas augstskolām nav atzīta par tik labu, lai tiktū iekļauta 600 izcilāko universitāšu topā. Visprestižākā ir Hārvarda universitāte ASV, otrajā vietā ir britu Kembridžas universitāte, bet trešā labākā ir Jēlas universitāte Amerikā. Top 600 izcilāko universitāšu topā ir iekļauta arī Viljānas universitāte un Tartu universitāte. Lai gan to precīza vieta topā nav zināma, sajūsmas pilnās vēstules, ko saņēmis Latvijas Universitātes rektors Mārcis Auziņš, liecina, ka abas kaimīnalstū universitātēs tuvojas pasaules labāko augstskolu piecsimtniekam, izgriežot pogas pilnīgi visām Latvijas augstskolām. LU rektors Mārcis Auziņš par to saka, ka tas rada nopietnas pārdomas, kāpēc Latvijā ir šāda situācija. Bet Tatjana Koķe, izglītības un zinātnes ministre: «Es to redzu kā izaugsmes iespēju. Būsim optimisti.»

Sagatavoja T.Elste

*Kādam mērķim radīta šī pasaule?
— Tādēļ, lai mūs nemitīgi tracīnātu.*

Volkers

Rajona padomes sociālās aprūpes iestādes nodotas Aglonas novada pārziņā

12. oktobrī, atbilstoši rajona padomes reorganizācijas plānam divas Preiļu rajona padomes sociālās aprūpes iestādes — Salenieku pansionāts un veselības un sociālās aprūpes centrs «Aglona» — nodotas jaunajiem saimniekiem — Aglonas novadam, informē Preiļu rajona padomes izpilddirektore Aina Pastore.

Parakstīti pieņemšanas un nodošanas dokumenti, Aglonas novada dome sanēmusi arī iestāžu vadītāju kadru lietas, inventarizācijas dokumentus, kā arī informāciju par aizdevumiem, ko rajona pašvaldība nēmusi Salenieku pansionāta renovācijas darbiem. Ir jāņem vērā, ka turpmāk, ja kāds no apkārtējo novadu vecajiem laudim būs jāievēto pansionātā vai išlaicīgās aprūpes centrā «Aglona», visi nepieciešamie dokumenti būs jākarto Aglonas novada domē.

Aglonas novada domes priekšsēdētājs Andris Badūns šajā sakarā «Novadniekiem» pastāstija, ka 14. oktobrī notikušajā domes sēdē jau apstiprināti jaunie abu iestāžu nolikumi, kā arī vadītāji, bet budžetu konsolidācija tiks veikta un apstiprināta nākamajā pašvaldības deputātu sēdē vēl šomēnes. Salenieku pansionātā un veselības un sociālās aprūpes centrā «Aglona» jaunu iemītnieku ievietošana turpmāk būs jāsaskaņo ar šo iestāžu vadītājiem, bet dokumentacija jākarto Aglonas novada domes socialajā dienestā. Tuvāka informācija iegūstama, zvanot sociālā dienesta vadītājai Veltai Paškevičai pa tālruni **653-2457**.

Kā atzina rajona padomes izpilddirektore Aina Pastore, Aglonas novada domei, kā pansionātā un aprūpes centra ipašniekiem, nācis klāt jauns uzdevums

— apzināt situāciju, izvērtēt apstāklus apkārtējos novados un plānot iestāžu nākotni. Taču jāņem vērā, ka līdz ar iestāžu pārņemšanu Aglonas novada pašvaldība uzņēmusies arī finansiālās saistības. Rajona padomes reorganizācijas plānā minēts, ka ievērojamas summas būs jāsamaksā par Salenieku pansionātā veiktais uzlabojumiem. Tā par siltumtrašu rekonstrukcijas un ūdens saimniecības attīstības tehniskā projekta izstrādi vēl jāsamaksā vairāk nekā 4000 lati, par pansionātā ēkas renovācijas tehniskā projekta izstrādi — ap 10 tūkstoši latu, bet par remontdarbiem — vairāk nekā 460 tūkstoši latu (aizdevums nems uz 35 gadiem), kā arī vēl 2500 lati par par autobusa iegādi līzingā.

L.Kirillova

INFORMĀCIJA PAŠVALDĪBĀM

Noteiks kārtību teritoriālā iedalījuma un apdzīvoto vietu statusa jautājumu izlemšanai

Ministru kabineta komiteja pirm Dienvidā, 19. oktobrī, atbalstīja Reģionālās attīstības un pašvaldību lietu ministrijas (RAPLM) izstrādāto kārtību, kādā turpmāk sagatavojami un iesniedzami dokumenti teritoriālā iedalījuma un apdzīvoto vietu statusa noteikšanas jautājumu izlemšanai, informē Justine Plūmiņa, Reģionālās attīstības un pašvaldību lietu ministrijas Komunikācijas nodalas vadītāja.

Kārtības projekts nosaka arī dokumentus, kuri iesniedzami, lai ierosinātu veikt administratīvi teritoriālā iedalījuma un apdzīvoto vietu statusa jautājuma izlemšanu.

Kārtībā paredzēts tiesiskais regulējums administratīvi teritoriālo izmaiņu veikšanai un apdzīvoto vietu statusa noteikšanai, nemot vērā valsts administratīvi teritoriālo iedalījumu pēc šā gada 1. jūlija: republikas pilsētas, novadus un novadu teritoriālās vienības (novada pagastus un novada pilsētas).

Saskaņā arī izstrādāto kārtību pašvaldība ar domes lēmumu varēs ierosināt izdarīt grozījumus administratīvi teritoriālajā iedalījumā, apvienojot pašvaldību administratīvās teritorijas, grozot pašvaldības administratīvās teritorijas robežu, vai arī novada teritoriālo vienību pievienojot citas pašvaldības administratīvajai teritorijai. Tāpat administratīvi teritoriālo iedalījumu varēs grozīt, novada pilsētu ieskaitot republikas pilsētas statusā.

Pašvaldība ar domes lēmumu turpmāk varēs arī novada pilsētu ieskaitīt ciemu statusā, vai arī ciemu ieskaitīt novada pilsētas statusā.

Lai pašvaldība varētu šādus lēmumus pieņemt, tai jaapzina iedzīvotāju viedoklis, organizējot publisko apsprešanu.

Izstrādātais kārtības projekts vēl jāizskata Ministru kabineta sēdē.

Izstrādāti noteikumi par dotāciju piešķiršanu pašvaldībām infrastruktūras attīstībai

Pirms Dienvidā, 19. oktobrī, Ministru kabineta komiteja (MKK) atbalstīja Reģionālās attīstības un pašvaldību lietu ministrijas izstrādātos noteikumus, kas nosaka dotācijas piešķiršanas kārtību no valsts budžeta finanšu līdzekļiem maksājuma veidā pašvaldību infrastruktūras attīstībai.

Dotācija infrastruktūras attīstībai paredzēta pašvaldības ipāšumā esošā infrastruktūras objekta projektēšanai, būvniecībai, rekonstrukcijai vai renovācijai, kā arī līdzfinansējumam Eiropas Savienības struktūrfondū finansētā pašvaldības infrastruktūras objektu projektiēšanai, būvniecībai, rekonstrukcijai vai renovācijai.

Noteikumi paredz, ka dotāciju pašvaldības varēs izlietot arī nekustamā ipāšuma iegādei, ja tas nepieciešams pašvaldības darbības nodrošināšanai un funkciju izpildei, kā arī autobusu iegādei skolēnu pārvadāšanai.

Lai saņemtu valsts budžeta dotāciju, pašvaldība ministrija iesniedz 2007. gadā pieņemtos lēmumus par novada pašvaldības izveidi, vietējām pašvaldībām apvienojoties, un novada darbības uzsākšanu pēc vietējo pašvaldību vēlēšanām 2009. gadā, vai arī novadā iekļaujto vietējo pašvaldību lēmumus par novada izveidi, ja administratīvi teritoriālās reformas rezultātā novads izveidots līdz

2009. gada 31. janvārim.

Par RAPLM izstrādātajiem noteikumiem, šodien, 20. oktobrī, lems Ministru kabinets.

Pašvaldībām atvieglos dzīvnieku labturības prasības

Lai samērotu pašvaldību rīcībā esošos finanšu līdzekļus ar tiesību aktos pašvaldībām noteiktajām funkcijām, uzdevumiem un pienākumiem, Reģionālās attīstības un pašvaldību lietu ministrija ir izstrādājusi grozījumus noteikumos par dzīvnieku labturības prasībām dzīvnieku patversmē un dzīvnieku viesnīcās.

Noteikumi par dzīvnieku labturības prasībām dzīvnieku patversmē un dzīvnieku viesnīcās, kārtību, kādā dzīvnieku nodod dzīvnieku patversmē vai dzīvnieku viesnīcā, kā arī dzīvnieku patversmju un dzīvnieku viesnīcu reģistrācijas kārtību patlaban nosaka dzīvnieku labturības prasības.

Grozījumi noteikumos paredz, ka vietējo pašvaldību dzīvnieku patversmes un vietējo pašvaldību dzīvnieku viesnīcas šos noteikumus piemēro atbilstoši vietējo pašvaldību budžetos paredzētajiem finanšu līdzekļiem līdz 2012. gada 31. decembrim.

Grozījumi noteikumos «Par dzīvnieku labturības prasībām dzīvnieku patversmē un dzīvnieku viesnīcās, kārtību, kādā dzīvnieku nodod dzīvnieku patversmē vai dzīvnieku viesnīcā, kā arī dzīvnieku patversmju un dzīvnieku viesnīcu reģistrācijas kārtību» 12. oktobrī tiks izskatīti Ministru kabineta komitejā.

Grozījumi noteikumos vēl jāskata Ministru kabineta.

Sagatavoja
T.Elste

NOVADNIEKS

Redaktore Tamāra Elste

Pasūtījuma indekss 3033.

Reģistrācijas apliecība nr. 000701018.

Izdevējs — SIA «NOVADNIEKS REDAKCIJA».

Redakcijas adrese: Brīvības ielā 14, Preiļi, LV-5301.

Elektroniskais pasts: novadnieks@axel.lv

Tālr. 65307056, mob. tel. 29410288 (redaktori),

65307057 (reklāmas un studiņājumu pieņemšana),

65307058, 65307059 (zurnālistiem). Fakss 65307057.

Par studiņājumu saturu atbild to iesniedzējs.

Laikrakstā publicētie materiāli ne vienmēr atspogulo redakcijas viedokli.

Pārpārlejot atsaucē uz «Novadnieku» obligāta.

Laikraksts iespiests SIA «Latgales drukā» Rēzeknē.

Mājas lapa internetā: www.novadnieks.lv

Laikraksts iznāk astoņas reizes mēnesi (otrdien, piektīdiens).

Bez darba palikušajiem jaunas perspektīvas

Apmāca un nodarbina

Latgales mākslas un amatniecības centrs Līvānos iesaistījies Nodarbinātības Valsts aģēntūras (NVA) projekta «Kompleksi atbalsta pasākumi». Šī projekta ietvaros bezdarbnieki tiek pieņemti darbā uz trim mēnešiem, vienam, strādājot 40 stundas nedēļā — astoņu stundu darba dienu — ir iespējas apgūt jaunas darba iemanas, kā arī dot savu reālo ieguldījumu uzņēmumā. Samaksu — valsti noteiktais minimālās darba algas apmērā — viņiem maksā no Eiropas sociāla fonda (ESF) līdzekļiem. Uzņēmumam jāsamaksā sociālie nodokļi, savukārt darba vadirājums, kas apmāca bezdarbniekus, tiek maksāts no ESF.

Centra direktore Ilze Griezāne «Novadniekiem» stāstīja, ka lidzdaliba šajā projekta ir lieliska iespēja jauniešiem izmēģināt savu varēšanu dažādās profesijas, pārliecības, vienī šādā darbā grībētu strādāt pastāvīgi. Mākslas un amatniecības centrā pieņemtas divas jaunietes — Olga Radionova un Ilze Rajecka. Viena no nodarbinātājām meiteņām iepazistas ar kultūras tūrisma gida profesiju, bet otrs apgūst muzeja krājuma glabātājas specjalitāti. Abas apmāca Ilze Griezāne, speciālisti ar lielu pieredzi, jo mākslas un amatniecības centra vina strādā jau sesto gadu. Meitenes norikotas darbā Līvānu stikla fabrikas muzejā.

«Novadnieks» vairākkārt publicējis informāciju par notikumiem ar muzeju pēdējā gada laikā. Sakarā ar stikla ražotnes slēgšanu muzeja unikālās ekspozīcijas liktenis bija apdraudēts, līdz tas nonāca Līvānu novada domes pašvaldības pārziņā. Patlaban milzīga kolekcija joprojām glabājas līdzšinējās telpās, taču jau ir nodota Latgales mākslas un amatniecības centram.

Visā savā pastāvēšanas laikā stikla izstrādāju-

mu mājvieta ir atradusies stikla fabrikai piederošās telpās, kolekcija nav apzināta un iegrāmatota atbilstoši muzeju prasībām. Pašlaik abas bezdarbniecības Ilzes Griezānes vadībā veic krājumu uzskaņu, lūdzot konsultācijas arī centra ekspozīcijas krājumu glabātāji Silvai Podniecsei. Darbs sākta pilnīgi no nulles, veidojot stikla krājumu aprakstu. Meitenes mācās arī vadīt ekskursijas, uztverēt apmeklētājus, sniegt informāciju par Līvānu stikla fabrikas vēsturi, par izstrādājumiem. Tieki dibināti kontakti arī ar bijušajiem stikla fabrikas strādniekiem, lūdzot pastāstīt par pūtēju un citu speciālistu darbu, dalīties savās atmiņās par stikla fabrikā aizvadītajiem gadiem. Tas viss ir ļoti svārīgi, teica Ilze Griezāne, lai par stikla ražošanas, ar ko kādreiz Līvānu vārds bija slavens, vēsturi būtu pēc iespējas vairāk materiālu. Tas papildina pašu zināšanas, kā rezultātā muzeja apmeklētājiem var sniegt vairāk informācijas, bez tam iegūtie materiali tiek dokumentēti.

Ilze Griezāne ļoti atzinīgi vērtēja šo NVA projektu — iespēju izmantot bezdarbnieku palīdzību, kas tiek apmaksāta no ESF. Centrā bija jūtams darbaroku trūkums, vēl jo vairāk sakarā ar stikla ekspozīcijas pārņemšanu. Trīju mēnešu laikā, kas projekta paredzēta profesionālo iemāju apgūšanai, cilvēks var iemācīties daudz. ļoti prieķatos, ja šīs meitenes varētu pieņemt arī darbā, taču tas atkarīgs no finansiālās situācijas valstī un pašvaldībā, teica centra direktore. Taču pēc tam centrā profesionālās apmācības uzsākss citi darbinieki, jo iestāde šim projektam pieteikusies līdz 2011. gadam. Protams, darba specifikas dēļ šeit vajadzīgi cilvēki ar attiecīgām priekšināšanām. Abas pašlaik nodarbinātās jaunietes absolviējušas Rēzeknes Augstskolu, viena apguvusi tūrisma darba organizatoru un viesmiles specialitātes, otrs ir ves-

turniece. Olga Radionova bakalaureja darbam izvēlējusies tēmu par Līvānu stikla fabrikas vēsturi.

Projekta «Kompleksi atbalsta pasākumi» ietvaros bezdarbnieki strādā arī Līvānu bērnu un jauniešu centrā. Jaunsilavas pamatskola, Līvānu novada domē un citās iestādēs, kā arī uzņēmu-

mos. skursiju gids, linu šķiedru gatavošanas operators, grāmatvedis, lietvedis, šuvējs, viesmilis, bārmenis, automehānikis, atslēdznieks. Preiļu novadā ir uzņēmums, kurš šī projekta ietvaros nodarbina astoņus bezdarbniekus.

Līvānu darba devēji — kopskaitā — deviņi — piedāvā apgūt iemājas šādās profesijās: lietvedis, grāmatvedis, pavārs, konditors, tūrisma gids, muzeja krājuma glabātājs, bibliotekārs, pirmsskolas skolotāja palīgs, aukle, saimniecības pārzinis, brūgētājs.

Projekta iesaistījušies arī Aglonas uzņēmēji, piedāvajot apgūt farmaceita palīga, jaunākā grāmatveža, pārdevēja profesijas.

Zemnieku saimniecības jaunajiem ļaudim piedāvā apgūt iemājas šādās profesijās: lopkopis, laukstrādnieks, atslēdznieks, koka virpotājs, traktora vadirājs, dārzenu audzētāji, mežstrādnieks, dārziņi, biškopis, ogldegis, koksnes apstrādes iekārtu operators, zirgkopis.

Apmēram 30 procenti no projekta iesaistītajiem ir jaunieši, kuri izvēlējušies «pamēgnāt sevi» gan kā lopkopī, laukkopi, atslēdznieku, pārdevēju, tūrisma gidi, bibliotekāru, pavāru, konditoru.

Ruta Petrovska stāstīja, ka darba devēji turpina iesniegt pieteikumus daibai šajā projekta. Komisijas lēmumu par līdzdalību šajā projekta gaidā vēl septiņi darba devēji ar 15 darba vietām. Šim nodarbinātības pasākumam īpaša reklāma pat neesot vajadzīga, jo plānoto 68 darba vietu (kam NVA bija paredzējusi finansējumu) NVA Preiļu un Līvānu filiāles ir radušas iespēju strādat trīs mēnešus, saņemot minimālo algu, 168 bezdarbniekiem. Šajā pasākumā gada laikā viens bezdarbnieks drīkst strādat trīs mēnešus.

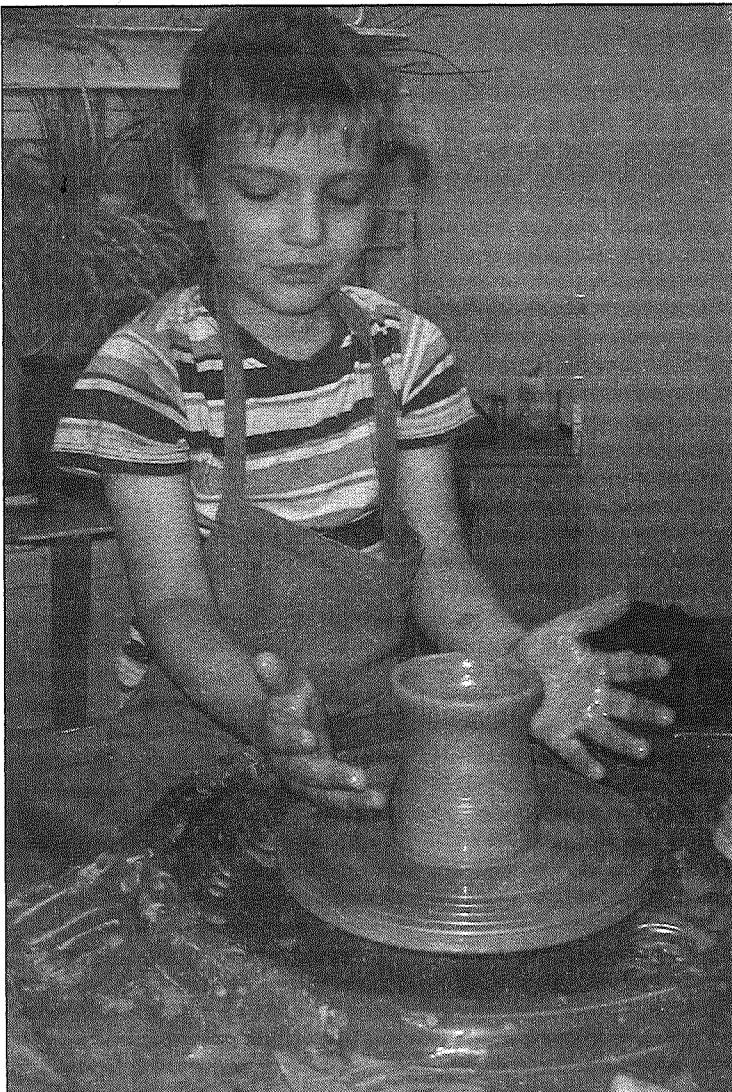
Preiļu filiāles stāstīja, ka aktivāk projekta iesaistījušies Preiļu uzņēmēji. 18 darba devēji Preiļos un novada jauniešiem piedāvājuši apgūt iemājas šādās profesijās: pārdevējs, mēbeļu tapsētājs, ek-

Gimenes kopīgi darbojas ar mālu

Dažāda gadagājuma Līvānu novada iedzīvotāji jau zina, ka katrā mēneša otrajā un ceturtajā sestdienā Latgales mākslas un amatniecības centra keramikas darbnīcā notiek ģimeņu dienas. Informācija par tām izplatījusies arī arīps novada robežām, tāpēc podnieka virpai šajās dienās stāties nesanāk. Lai nebūtu tā, ka vieni nodarbojas ar mālu, bet otriem jāgarlaikojas, gaidot savu kārtu, organizēta ģimeņu ie-priekšēja pieteikšanās. Piesakot savu ierašanos, ir garantija, ka divas stundas tiks atvēlētas konkrētajai ģimenei. Šī laika ir pietiekami, lai no iepriekš sagatavota māla ikviens ģimenes locekļi paspētu izgatavot sev kādu figuriņu, krūzīti, blodiņu. Protams, darinājums uzezīz līdzīz nav nēmams. Tam vispirms jāapzīst, pēc tam tas jāapdedzīna. Tāpēc, dodoties mājup, jāvienojas par laiku, kad centrā ierasties pēc gatavā izstrādājuma. To var saņemt pēc divām — četrām nedēļām.

Latgales mākslas un amatniecības centra vadītāja Ilze Griezāne stāstīja, ka ar katru ģimeni atsevišķi nodarbojas profesionāla keramikā Eleonora Pastare. Pieaugušie ģimenes locekļi un lielākie bērni var mācīties virpot, paši mazākie — veidot. Māla apstrādei tiek izmantoti keramikas darbnīcas esošie instrumenti.

Apmeklētāju izdomai neesot robežu. Vieni mēdzot darināt praktiskas lietas — blodiņas, krūzītes. Pateicoties tam, ka ar Valsts Kultūrkapitāla fonda atbalstu sagādāta ļoti laba virpa, un keramikas padomam, kas palidz uz virpas iecentrēt māla piku, pareizi to darbināt, pamāca, kā turēt rokas, bet pēc tam darinājumu apstrādā un glazē, saņākot visiem. Citi atkal izgatavo sev nozīmīgus simbolus, laimes

Latgales mākslas un amatniecības centra keramikas darbnīcā kārtējā ģimenes diena.

pakaviņus, iniciālus, uzrakstus. Veidojums dienas trīs un pat līgāk žūst, pēc tam tas divas reizes jāapdedzīna. Pirms otrās dedzināšanas to glazē. Glazūra piedod spīdumu un arī cietību. Apdedzīto izstrādājumu var droši lietot.

Ģimenes dienu rīkošana radošajās darbnīcās aizsākās projekta ietvaros, ko savulaik atbalstīja

Valsts Kultūrkapitāla fonds. Par tām radās liela interese, vienmēr bija daudz apmeklētāju, ipaši vasarā, kad ģimenes piesakās no tālienes. Šāda nodarbošanās sevišķi patīk bērniem.

Pa laikam keramikas darbnīcā ierodas arī jaunlaulātie, kas mālā vēlas iemūžināt savus mīlestības apliecinājumus, atstāt autogrāfus.

Līvānieši saņems kvalitatīvu dzeramo ūdeni

Sākums 1. lappuse

Līvāni ir viena no pilsētām, kas iesaistījusies ES Kohēzijas fonda projekta «Ūdenssaimniecības attīstība Austrumlatvijas upju baseinos» realizēšanā. Projekta piedalās 18 pašvaldības, kas iekļautas vienā projekta pieteikumā. Vairāku pilsētu apvienošana vienā projekta ir saistīta ar līdzīgām ūdenssaimniecības problēmām katrā pilsētā — ar vajadzību uzlabot notekūdenu saņēšanu un attīšanu, dzeramā ūdens kvalitāti un sadali, kā arī vajadzību veikt institucionālo stiprināšanu.

Austrumlatvijas upju baseinu ūdenssaimniecības attīstības budžetu veido ES finansējums, valsts budžets un pašvaldību līdzfinansējums. Katras pašvaldības līdzfinansējums var būt atšķirīgs. Kā informēja SIA «Līvānu dzīvokļu un komunāla saimniecība» valdes priekšsēdētājs Andrejs Patmalnieks, projekta «Ūdenssaimniecības attīstība Austrumlatvijas upju baseinos» ietvaros 2008. gada 30. septembrī parakstīts līgums par dzeramā ūdens sagatavošanas iekārtu uzbūvi Līvānos. Veicamo darbu kopējā summa ir 1 216 918 eiro (bez PVN). Darbi uzsākti pērnā gada 6. novembrī. Līguma izpildītājs ir pilnsabiedrība «A.A. & Būvkompānijas». Tieki izbūvēts jauns sadzīves kanalizācijas pašteces kolektors no ūdenstorņa līdz Domes ielai, kā arī veikti rekonstrukcijas tas tiks veikts efektīvāk, dzeramā ūdens kvalitāte uzlabosies, teica Andrejs Patmalnieks.

Projekta «Ūdenssaimniecības attīstība Austrumlatvijas upju baseinos» ietvaros veikta Līvānu notekūdenu attīrīšanas iekārtu rekonstrukcija. Sporta ielā uzbūvēta notekūdenu sūknētava, kas šīs ielas dzīvojamā namu mikrorajonā savāktos notekūdenus aizvada uz spiedvadu Domes ielā 6.

No turienes neturētie ūdeni nonāk attīrīšanas iekārtās. Kopskaitā pil-

stātis ir trīs šādas sūknētavas.

Austrumlatvijas upju baseinu ūdenssaimniecības attīstības budžetu veido ES finansējums — 60 procentus, no valsts budžeta piešķirtie līdzekļi — 17 procentu un pašvaldību līdzfinansējums — 17 procentu apmērā. Andrejs Patmalnieks stāstīja, ka SIA «Dzīvokļu un komunāla saimniecība» līdzdalībai projekta izmanto Valsts kases aizdevumu — 163 000 latu.

Lappusi sagatavoja L.Rancāne

ATGRIEŽOTIES PIE PUBLICĒTĀ

Līvānu slimnīcas paliatīvās aprūpes nodaļai finansējums piešķirts. Pagaidām...

SIA «Līvānu slimnīca» valdes priekšsēdētājs Vadims Krimans «Novadnieku» informēja, ka Veselības ministrija ir atradusi finansējumu, lai oktobrī un novembri slimnīcas paliatīvās aprūpes nodaļa varētu pilnvērtīgi turpināt darbu. Laikraksta 18. septembra numurā publikācijā «Valsts aizmirsus par smagi slimajiem pacientiem Līvānos» rakstījām par neziņu un satraukumu, kāds valdīja Līvānu slimnicā gan mediciniskā personāla, gan pacientu un viņu tuvinieku vidū. Tobrīd, kā stāstīja V.Krimans, Veselības ministrija bija apjautusi savu klīdu un solījusi situāciju labot, izdarot grozījumus noteikumos par veselības aprūpes finansēšanas un organizēšanas kārtību, kā arī sameklējot nepieciešamos līdzekļus paliatīvo pacientu aprūpei.

Līgums noslēgts

SIA «Līvānu slimnīca» valdes priekšsēdētājs informē, ka arī līgums par apvienotās terapijas un paliatīvās nodaļas darba nodrošināšanu noslēgts.

«Vissmagākā situācija bija Augusta nogalē, kad nezinājām pilnīgi neko,» teic slimnīcas vadītājs. «Paturēt pacientus vai izrakstīt un sūtit mājās? Tas traucēja medīķu darbu, līdz izmismumam noveda arī slimnieku tuviniekus. Daudzi no tiem, kuriem patiesām bija nepieciešama ipāša aprūpe, tika izrakstīti no slimnīcas un aizbrauca mājās, jo bāzījās par to, vai, pienākot kādam konkrētam datumam, vispār netiks izlikti uz ielas.

Pašlaik situācija ir savādāka — mēs vēlamies sabiedrību informēt, ka strādājam, ka turpinām sniegt palidzību visiem, kam tā nepieciešama,» uzsver V.Krimans.

Gultas piepildītas

Pieteikties uz slimnīcas sniegtajiem pakalpojumiem ir vienkārši — nepieciešams ģimenes ārsta nosūtījums vai arī izrakstoties no slimnīcas, dokumentos jābūt atzīmētam, ka nepieciešama tālāka aprūpe paliatīvā nodaļā.

Pašlaik slimnīcā uzturas 35 slimnieki, kuriem ir gan hroniskas terapeitiskas saslimšanas, gan tie, kam nepieciešama paliatīvā aprūpe — pēc smagiem lūzumiem, neiroptāju, vaskulāro saslimšanu, sirds mazspējas gadījumos, kad ilgsti gulošiem pacientiem rodas nopietni izgulējumi. Slimnīcas vadītājs ir pārliecināts, ka pašreizējos apstākļos šāda specializēta medicīnas iestāde reģionā ir ļoti nepiecie-

šama, un valdībai arī turpmāk būtu jānodrošina tās pastāvēšana. «Mums ir pietiekami darbinieku — ārstu, medicīnas māsu un māsu palīgu, lai sniegtu nepieciešamos pakalpojumus un aprūpētu pacientus visu diennakti,» apgalvo V.Krimans.

Drošības sajūtas nav

Lai gan slimnīca sniedz paliatīvās aprūpes pakalpojumus un uzņem pacientus, istsas drošības par nākotni tomēr nav. Līgums noslēgts un finansējums piešķirts tikai oktobrim un novembrim. Taču līdzīgā situācijā ir visas Latvijas slimnīcas.

«Mūsu nelaimē ir tā, ka neko nevarām plānot,» teic iestādes vadītājs. «Labi, ka valdība spēja atrast papildus vēl 25 miljonus latu veselības aprūpes nozarei.

Tagad zinām, ka nauda mums būs arī līdz gada beigām — novembrim un decembrim. Šāda nenoteiktība un šie *saraustītie* ligumi uz dažiem mēnešiem ir visu gadu. Tas ir haoss, kura dēļ nepārtrauktī atrodamies kā uz nāza asmens.»

Pieņemot krīzes apstākļus un iešķirto līdzekļu apjomu, Līvānu medīķi strādā, lai gan slimnīcas vadība tomēr nobažījusies, vai būs iespējams segt sakrājušos pārādus, kas radušies iepriekšējo ligumu nepietiekamā finansējuma dēļ.

Pacientu maksa

V.Krimans informēja, ka pašlaik Livānu slimnīcā pacientiem noteikta maksa piecu latu apmērā par diennakti. Sociālā drošības tīkla stratēģijas ietvaros no 1. oktobra trūcīgām personām pare-

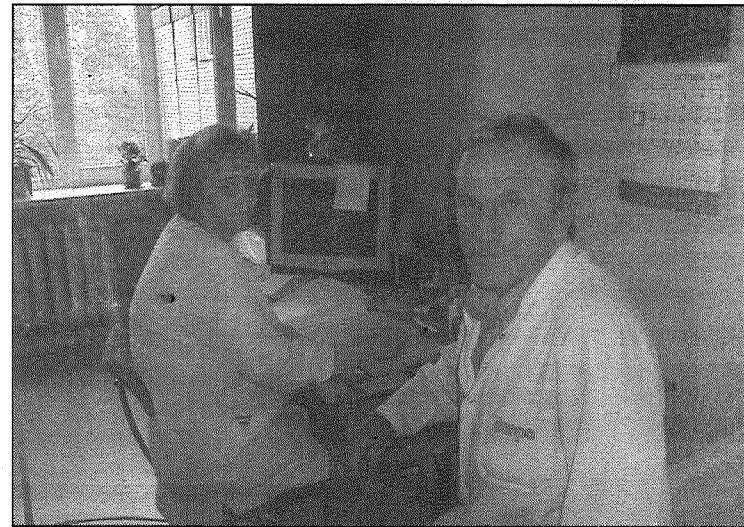
dzeti būtiski atvieglojumi veselības aprūpes pakalpojumu saņemšanai — nav jāmaksā pacienta iemaksa. Iestāties slimnīcā, protams, nepieciešama attiecīgā izziņa, ko izsniedz katras pašvaldības sociālais dienests.

Gimene vai persona atzīstama par trūcīgu, ja tās ienākumi uz katru ģimenes locekli pēdējā triju mēnešu laikā nepārsniedz 50% no attiecīgā gada 1. janvāri spēkā esošās minimālās darba algas valstī. Šobrīd tie ir 90 lati. Lai varētu sapņēt sev nepieciešamos atvieglojumus un atbalstu, trūcīgie iedzīvotāji tiek aicināti laikus iešķirto līdzekļu apjomu sniegt nepieciešamos dokumentus izziņu saņemšanai (2009. gada 3. marta MK noteikumi nr. 214 «Noteikumi par ģimenes vai atsevišķi dzīvojošas personas atzišanu par trūcīgu» — red.).

No Rēzeknes līdz Aizkrauklei

Līvānu slimnīcas paliatīvās aprūpes nodaļas vadītājs Ļevs Troškovs atzīna, ka nodaļas slēgšana pašreizējtos ekonomiskajos apstākļos būtu noziegums attiecībā pret cilvēkiem, kuriem nav naudas un līdz ar to arī citu iespēju ilgstoši ārstēties. Tas attiecas gan uz hroniskām terapeitiskām kaitēm, gan onkoloģisko saslimšanu un pēcinsulta gadījumos, kad pacientam, lai stāvokli stabilizētu, kādu laiku (iespējams, vairākas nedēļas un pat mēnešus) jāuzturas medīķu uzraudzībā.

Līvānos nodaļas pakalpojumus izmanto slimnieki ne tikai no apkārtējiem, bijušā Preiļu rajona, novadiem, bet arī tālākām vietām, piemēram, Pļaviņām, Jēkabpils, Daugavpils, Rēzeknes un pat Aiz-

● Līvānu slimnīcas paliatīvās nodaļas vecākā māsa Skaidrīte Ozoliņa (no kreisās) un nodaļas vadītājs Ļevs Troškovs ir pārliecināti, ka nodaļas personāls ir profesionāls un spēj palidzēt vissarežītākajos gadījumos. Foto: A.Šnepsts

● Visiem nodaļas pacientiem ikdienā nepieciešamas procedūras un injekcijas, ko veic procedūru māsa Tatjana Gavrilova (no labās) un dežurmāsa Ināra Kokina.

kraukles. Interese par nodaļā sniegtajiem apkalpojumiem arvien pieauga. Praktiski ik dienas tiek saņemti telefona zvani no personām, kurās apjautājas par iespējām nodot prasmīgo speciālistu aprūpē savus smagi sli-mos tuviniekus. Nodaļas palātas ir piepildītas, vairāk par 35 līdz 38 slimniekiem nevarām uzņemt, atzīst ārsts.

Personāls strādā ar pārslodzi

Tie, kam ir bijusi saskare ar paliatīvās nodaļas darba specifiku, zina, cik smags un nogurdinošs darbs ir medicīniskajam personālam. Ja Latvijā tiktu ievēroti Eiropas Savienības standarti, vienai medicīnas māsai un viņas palidzei nedrīkstētu būt vairāk kā četri līdz pieci aprūpējamie. Līvānos darbinieciem jātiekt galā ar daudzākārt lielāku pacientu skaitu. Ļ.Troškovs stāsta, ka, piemēram, Rīgā specializētajā onkoloģiskajā centrā darbinieku uz noteiktu slimnieku skaitu ir attiecīgi trīskārt vairāk nekā Līvānos. Tas nozīmē vien to, ka medicīniskais personāls ikdienā strādā ar pārslodzi.

«Māsiņas un viņu palidzes ir nepārtrauktā darbībā. Tā kā lie-

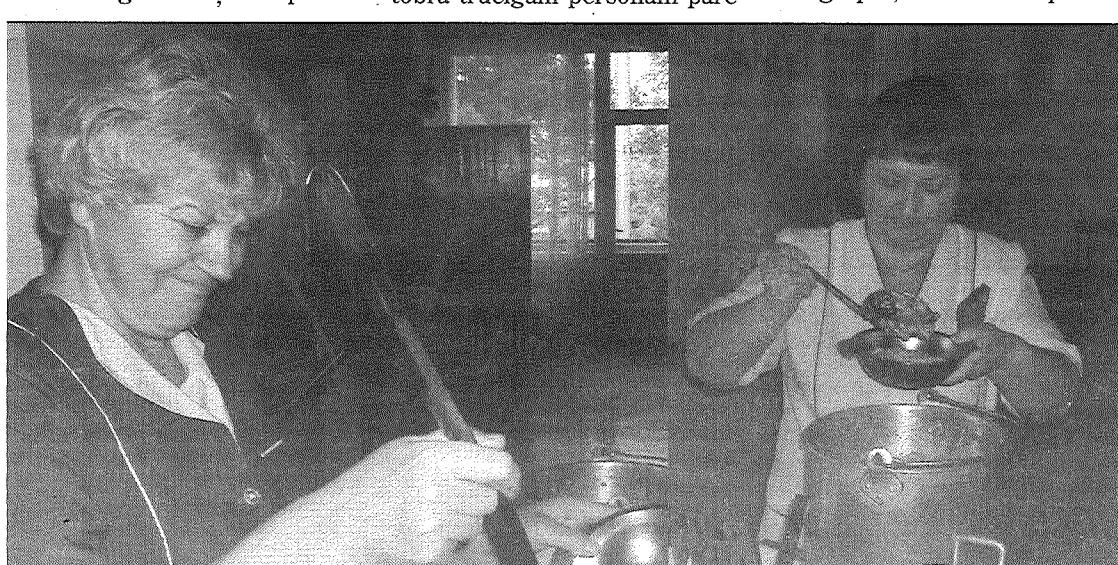
lākā dala slimnieku ir guloši, viņiem jāpalidz pagriezties uz sāniem, viņi ir jānomazgā, jāpalidz paest. Diemžēl daļai tuvinieku nemaz nav vai arī viņi dzīvo tālu un nevar palidzēt aprūpē,» stāsta ārsts.

Viņš atzīst, ka nepietiekamā finansējuma apstākļos ir problēmas iegādāties arī nepieciešamos medikamentus. «Zāļu cenas ir vienkārši astronomiskas, dažiem medikamentiem pēdējā gada laikā tās ir pieaugušas vairākārt.»

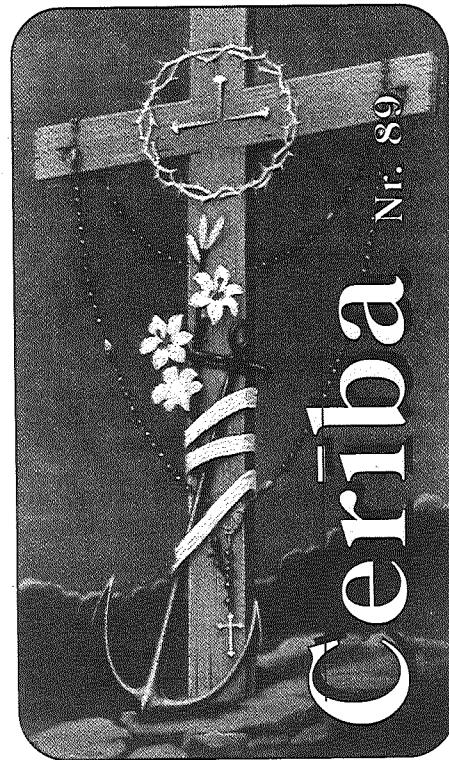

«To, ka slimnīca un pacienti nonāks šādos apstākļos, pirms gada nevarējām nosapnot ne vislaunākajos murgos,» atzīst ārsts Ļevs Troškovs. «Es saprotu, ka reforma veselības aprūpē bija nepieciešama, taču tā nedrīkst notikt uz visslimāko un bezpalidzīgāko pacientu rēķina.» Pašlaik gan ārsts, gan pārējie nodaļas darbinieku un slimnīcas vadība cer, ka Veselības ministrija un valdība nākamā gada valsts budžetā atradis nepieciešamos līdzekļus un tādā veidā laus paliatīvās nodaļas pacientiem viņu visgrūtākās dienas vadīt aprūpētiem.

L.Kirillova

● Pacietīgas, iejūtīgas un ļoti mīlas — tā pacienti raksturo medicīnas māsu palidzes Valentīnu Ivanovu (no labās) un Liju Lubarti. No viņu rokām katrs ēdiens garšo lieliski.

Lūgšana

Slavēsim Kungu, godinot Viņa svēto Māti!

Marija, maigā Jaunava, māci mums mīlēt Dievu, kā tu mīlēji Viņu – savu Dēlu un savu Kungu, šūpuļ liktu savas miesas augļi, enģeļu pagodinātu debesspulkus Dievu...

Lai mūsu mīlestība klūst līdzīga tavai mīlestībai pret Viņu, tikpat svēta, tikpat patiesa un pašāvības pilna.

Māci mums sasniegt mīlestības virsotni, ko Dievs ļāva sasniegt tev, tavai pazemībai.

Dievmāte, Rožukrona Karaliene, zemes un Debess, cilvēku un ikvielas rādības Karaliene!

Karaliene un Māte, ļauj arī mums piedzīvot to, kā Dieva prāts pārņem cilvēka gribu un kā Dieva miers piepilda cilvēka sirdi.

Māci mums apjaust to, cik ļoti Dievs vēlas būt kopā ar cilvēku un ka cilvēkā ir likta Dieva mīlestība.

Āmen

Oktobris – Rožukroņa mēnesis Baznīcā

Oktobris ir īpašs mūsu Kunga Mātes godināšanas laiks. Šis mēnesis iezīmē Dieva tautas mīlestību uz Jaunavu Mariju, un šī mīlestība tiek apliecināta ar Rožukroņa lūgšanu.

Rožukroņa lūgšanu ar pilnām tiesībām var dēvēt par tautas lūgšanu, jo tā ir at-tīstījusies pamazām, reizē spontāni un reizē apzināti. Rožukroņa lūgšanas elementi var atrast jau pie tuksnešu tēviem, taču ar laiku, tai pilnveidojoties, šī lūgšanas forma tika saistīta ar dominikānu ordeni un svēto Dominiku. Taču tam, šķiet, vairāk ir leģendārs raksturs.

Savukārt pašas Rožukroņa lūgšanas iedzīvināšanā un popularizēšanā tīcīgo vidū lieli noplēni ir svētajam Dominikam, kā arī svētajam Bernardam. Viduslaikos esot bijusi tradīcija izgreznot Dievmātes statujas ar rožu virtenēm, jo karaliskais rozes zieds simbolizēja lūgšanu. Pēc kāda laika šīs ziedu virtenes pārtapa lūgšanu krellēs, kuras tādējādi arī nosauca par «Rožukroni».

Kāpēc par Rožukroņa mēnesi tiek dēvēts tieši oktobris? Viduslaikos, kad Eiropai draudēja lielas briesmas, tieši pateicoties Rožukroņa lūgšanas spēkam, tika sakauta turku armijas flote Lepanto kaujā. Vēsturnieki uzskata, ka daļēji šo uzvaru var izskaidrot ar jaunu kara kugu izmantošanu, kurus īpaši šai kaujai uzbūvēja Venēcijā. Taču visi ir vienīsprātis, ka tas tomēr bija īsts brīnumis, jo pretinieka pārspēks bijis vairākkārtīgs. Pēc uzvaras, pateicībā par Jaunavas Marijas pašdzībi, 1571. gada 7. oktobrī pirmo reizi Baznīcā tika svinēti Rožukroņa lūgšanas svētki. Vēlāk pāvests Klemens IX. šo lūgšanas veidu izplatīja visā Baznīcā pateicībā par galīgu uzvaru pār turkiem Belgradā.

Rožukronis ir sava veida Evaņģēlija Labās vēsts kopsavilkums. Tā ir apceres un lūgumu lūgšana, pateicoties kurai, mēs ejam Marijas skolā, lai kopā ar viņu iepazītu Jēzu Kristu. Lūgšanas «Esi sveicināta,

Marija» vārdu formā esam aicināti apcerēt svarīgākos Jēzus dzīves notikumus. Tādā veidā šī lūgšana mūs ieved dzīlā vienībā ar Jēzu, jo, godinot Māti, mēs uzlūkojam, iemīlam un pielūdzam viņas Dēlu. Rožukronis ir lūgšana, kas jāatkālē nemītīgi no jauna, tas ir celvedis, kas ļauj labāk iedzīlināties Kristus dzīves un kalpošanas noslēpumos.

«Rožukronis arī nupat iesāktajā trešajā tūkstošgadē joprojām paliek ļoti nozīmīga lūgšana, kas paredzēta, lai nestu svētuma augļus... Ar Rožukroni kristīgā tauta iet Marijas skolā, lai ļautu sevi ievest Kristus Vaiga skaistuma apcerē un Viņa mīlestības dzīluma atklāsmē.»

Pāvests
Jānis Pāvils II

Tomēr vissvarīgākais motīvs, lai mudinātu tīcīgos lūgties Rožukroni, ir tas, ka mūsdienu kultūrā, neskatošies uz tik daudzām pretrunām, no jauna rodas nepieciešamība pēc garīguma. Bieži vien šī nepieciešamība pēc garīguma tiek rosīta citu reliģiju ieteikmē. Tāpēc vairāk kā jebkad ir jāaicina kristīgās kopienas kļūt par «patiesām lūgšanu skolām».

Vienlīdz steidzama nepieciešamība pēc pūlēm un lūgšanām parādās arī citā mūsu laiku kritiskajā punktā – kāda ir ģimene, sabiedrības pamatšūniņa, ko ideoloģiskajā un praktiskajā sfērā arvien vairāk apdraud spēki, kuri mērķē tās vienotībai un kuri modina bažas par šī pamata un neatņemamās institūcijas nākotni, un līdz ar to – par visas sabiedrības likteni. Tāpēc savā Apustuliskajā vēstulē «Rosarium Virginis Mariae» (2002. gada 18. oktobrī) pāvests Jānis Pāvils II uzsvēra, ka atgriešanās pie Rožukroņa lūgšanas krīstīgajās ģimenēs, ģimeņu pastorālā darba ietvaros, jābūt sekmīgai pašdzībai, lai novērstu šīs mūsu laikmetam raksturīgās krizes posotīo iedarbību.

Tāpēc atsauksimies Baznīcas aicinājumam šo mēnesi veltīt Rožukroņa lūgšanai gan dievnāmā, gan mājās, lai mūsu draudzes un ģimenes kļūtu par «patiesām lūgšanu skolām!» Lai nāk bagātīgas žēlastības pār mūsu ģimenēm un lai svētīgs mums šīs mēnesis, padziļinot draudzību ar Kristu un Viņa Māti Mariju!

Priesteris
A.Bernāns

Rēzeknes – Aglonas diecēzē sākas nemītīga Vissvētākā Sakramenta adorācija

BAZNĪCAS ZIŅAS

Apustuļa Pāvila kaps

Vatikāns noslēdzis gadu, kas bija veltīts apustulim Pāvilam. Šajā sakarā tika paziņoti arheoloģisko pētījumu rezultāti.

Atbilstoši tradīcijai Pāvils tīcīs apglabāts vienās katakombās ar Pēteri Via Apia tuvumā. Vēlāk Pāvila mirstīgās atliekas pārvestas uz baziliku, kas uzcelta viņa godam – *Basilica di San Paolo fuori di mura*.

Gadsimtiem ilgi kristieši tīcēja, ka Pāvils apglabāts zem altāra, taču tikai 2006. gadā Vatikāna arheologi varēja pārbaudīt šo reliģiskās tradīcijas patiesību, izmantojot zinātniskas metodes.

Pāvests Benedikts XVI pastāstīja, ka sarkofāgā tīcīs izurbts neliels caurums, pa kuru varēja redzēti augstas kvalitātes purpura pārkāju, kas cauraustrs ar zeltu, kā arī linu audumu zilā krāsā. Sarkofāgā atrasti arī vīraka gabaliņi, kā arī neliels kaula fragmenti, kas, pārbaudot ar C14 metodi, izrādījies piederošs pirmsajā vai otrajā gadsimtā dzīvojušam cilvēkam.

Vienlaikus vienā no Romas katakombām atrasta arī vecāka freska, kas attēlo Pāvīlu. Izmantojot lāzertehniku, arheologiem izdevās atšķirt sienas gleznojumu, kas attēlo vīru ar grumbainu pieri un melnu bārdu, kurš redzams uz sarkana fona, ietvers dzeltenā oreolā. Šīs freskas vecums tiek datēts ar trešo gadsimtu. Nav izdevies tieši konstatēt Pāvila nāves brīdi, bet ir droši zināms, ka viņš mira mocekļā nāvē pirmsām 60. gadu viidū.

Ezeru Karalienes — Dievmātes kronēšanas svīnības

Braslavas pilsēta, kas atrodas Vitebskas diecēzē Baltkrievijā pie Latvijas un Lietuvas robežas skaitu ezeru ielokā, augusta nogalē pēdējoja svīnīgu svētku. Šajā pilsētā ieradās daudzi viesi, kurus sirsniņi bija ielūdzis Vitebskas diecēzes bīskaps Vladislavs Blins, lai piedalītos Ezeru Karalienes – Dievmātes kronēšanas svīnībās. Svētku dievkalpojumu vadīja pāvesta Benedikta XVI nozīmītās sūtnis Kelnes kardināls Johāns Meisners. Koncelebrā piedalījās 25 bīskapi un 280 priesteri no Baltkrievijas, Latvijas, Lietuvas, Ukrainas, Krievijas, Kazahstānas, ASV, Vācijas, Anglijas, Francijas, Itālijas un Polijas.

Kardināls J.Meisners kronēja ar pāvesta kroni Jaunavas Marijas attēlu, kas bija novietots uz jahtas, kura bija simboliski noenkuota altāra priekšā. Dievkalpojumā piedalījās ap 10 000 svētceļnieku.

tobra pulksten 7.00 – 24. oktobra pulksten 7.00.

Krāslavas dekanātā – no 24. oktobra pulksten 7.00 – 25. oktob-

Rēzeknes dekanātā – 21. oktobri no pulksten 7.00 – 10.00 Rēzeknes Jēzus Sirds katedrālē; no pulksten 10.00 – 13.00 Rēzeknes Sāpju Dievmātes draudze; no pulksten 13.00 – 16.00 Bērzgales draudze; no pulksten 16.00 – 19.00 Rozentovas draudze; no pulksten 19.00 – 22.00 Kaunatas draudze; no pulksten 22.00 – 22. oktobra pulksten 1.00 Ciskādu draudze; no pulksten 1.00 – 4.00 Dricānu draudze; no pulksten 4.00 – 7.00 Stolerovas draudze.

Ludzas dekanātā – no 22. oktobra pulksten 7.00 – 23. oktobra pulksten 7.00.

Dagdas dekanātā – no 23. oktobri no pulksten 7.00 – 10.00 Rēzeknes Jēzus Sirds katedrālē; no pulksten 10.00 – 13.00 Rēzeknes Sāpju Dievmātes draudze; no pulksten 13.00 – 16.00 Bērzgales draudze; no pulksten 16.00 – 19.00 Rozentovas draudze; no pulksten 19.00 – 22.00 Kaunatas draudze; no pulksten 22.00 – 22. oktobra pulksten 1.00 Ciskādu draudze; no pulksten 1.00 – 4.00 Dricānu draudze; no pulksten 4.00 – 7.00 Stolerovas draudze.

Ludzas dekanātā – no 22. oktobra pulksten 7.00 – 23. oktobra pulksten 7.00.

Krāslavas dekanātā – no 24. oktobra pulksten 7.00 – 25. oktob-

TUVĀKAJAM IR JĀPALĪDZ, TIKAI NE GRĒKOT.

Steigsimies palīdzēt dvēselēm šķistītavā!

Novembrī, kad kokiem nokrīt lapas un dienas paliek īsākas, bet vakari garāki, Baznīca aicina mūs padomāt par dzīves trauslumu, dvēseles nemirstību un to, kas mūs sagaida pēc nāves.

Bībele saka: «Cilvēka dienas kā noplaupta zāle, viņš nozied līdzīgi puķei uz lauka.» (Ps 103, 15) Tā ir patiesība, ka dzīve ātri pietiekt, ka viss ir īslaicīgs un nepastāvīgs, bet mūžīgs ir tikai Dievs.

Svētajos Rakstos ir teikts, ka uzreiz pēc nāves notiek atsevišķā tiesa. Kas mirst žēlastības stāvoklī, tas uzreiz ielet Debesu svētlaimē, bet, kas nomirst nāvīgā grēka stāvoklī, nenozēlojot un nepieņemtot Dieva mīlestību, tas uz mūžiem paliek šķirts no Dieva. Katoliskās Baznīcas katehisms par šķistītu māca: «Tie, kas mirst Dieva šķistītavā un draudzībā, bet nav pilnībā šķistīti, lai gan viņiem ir nodrošināta mūžīgā pestīšana, pēc nāves izcieš šķistīšanu, lai iegūtu svētumu, kas nepieciešams iešanai Debesu priekā.» (KBK, 1030) Tāpēc Baznīca ar lielu godbījību ir izturējusies pret mīru piemiņu jau no pašiem pirmsākumiem, aizlūdzot par viņiem, ipaši sv.Misē.

Svētā tēva Pio, slavenā stigmātiķa, biogrāfijā mēs lasām par sekojošu notikumu. 1917. gada rudens vakarā tēvs Pio uz bridi apstājās pie kamīna, lai sasildītos. Kad apsēdās, lai nedaudz atpūtos, viņš kā parasti lūdzās rožukroni. Vienā mirkli viņš

ieraudzīja kādu tēlu ar kapuci galvā. «O, kas tu esi?», jautāja pārsteigtais tēvs Pio. «Esmu mūks, kas traģiski gāja bojā, un tagad man vajag gandarīt šķistītavā par saviem grēkiem.» Tēvs Pio apsolīja par viņu lūgties nākamās dienas rīta sv.Misē.

Sv.Faustīnes Kovaļskas «Dienasgrāmatā» mēs lasām: «Reiz es jautāju Jēzum, par ko man vēl jālūdzas. Jēzus atbildēja, ka nākamajā naktī Viņš man to paziņos. Es ieraudzīju sargējeli, kurš man lika sekot viņam. Kādā mirkli atrados miglainā vietā, to piepildīja uguns liesmas un tajās – liels daudzums cietēju dvēselu. Tās dedzīgi lūdzās, bet viņam pašam no tā nebija nekāda labuma, jo tikai mēs, dzīvie, varam viņām palīdzēt. Liesmas, kas dedzināja viņas, mani neskāra. Mans sargējelis nepameta mani ne uz mirkli. Es jautāju dvēselēm, kā dēl tās cieš visvairāk. Un tās vienprātīgi atbildēja, ka vislielākā ciešanas – no ilgām pēc Dieva.

Es redzēju Dievmāti, Viņa apmeklēja dvēseles šķistītavā. Dvēseles Mariju sauc par «Jūras Zvaigzni». Viņa tām dod veldzi. Gribēju vēl parunāt ar dvēselēm, bet sargējelis deva zīmi, ka jājet projām. Izgājām laukā un es sadzirēju iekšēju balssi, kas man teica: «Manā ūdensīdība to neģrib, bet taisnība pieprasī.» (nr. 20)

Māsa Faustīne apraksta arī šādu notikumu. «Reiz naktī pie manis atnāca kāda mūsu māsa, kura bija mirusi pirms diviem

mēnešiem. Tā bija pirmā kora māsa. Es ieraudzīju viņu briesmīgā stāvoklī: visa kvēlo, seja sāpēs saviepta. Mana dvēsele trīcēja un, nezinādama, kur cieš māsa – šķistītavā vai ellē – es dīvkārsoju savas lūgšanas par viņu. Nākamajā naktī viņa atkal atnāca, bet es viņu ieraudzīju vēl jaunākā stāvoklī: briesmīgā ugnī, sejā bija izmisums. Biju pārsteigta, ka pēc manām lūgšanām viņa izskatījās vēl briesmīgāk, un es jautāju: «Tev nepalīdzēja manas lūgšanas?» Viņa atbildēja, ka ne, manas lūgšanas bijušas citām dvēselēm par labu. Tad es teicu, ja manas lūgšanas nepalīdz, tad lai vairs nenāk pie manis. Un viņa uzreiz pazudza. Es tomēr nepārtraucu lūgties. Pēc kāda laika viņa naktī atkal atnāca pie manis, bet jau citādā stāvoklī. Viņa vairs nebija ugnī, viņas seja staroja, acis mirdzēja prieks, un viņa teica, ka man ir patiesa mīlestība uz tuvāko, ka manas lūgšanas daudzām citām dvēselēm bijušas par labu, un rosināja mani nepārtraukt lūgties par dvēselēm, kuras cieš šķistītavā. Cik brīnišķīgi ir Dieva lēmumi!» (nr. 58)

Tāpat Baznīca, atsaucoties uz dažiem Svēto Rakstu tekstiem, iesaka arī ūdensīdības dāvanas, atlaidas un gandarišanas darbus mirušo labā.

Sv.Jānis Hrizostoms vienā no savām homilijām aicina lūgties par mirušajiem: «Palīdzēsim viņiem un pieminēsim viņus. Ja ļajāba dēli tika šķistīti viņu tēva upura dēl

(sal. Ī.1,5), kāpēc gan lai mēs šaubītos, vai mūsu upuri par mirušajiem nesīs viņiem kādu mierinājumu? Nevilcināsimies sniegt palīdzību tiem, kas ir aizgājuši no šīs pasaules, un upurēt savas lūgšanas un gandarišanas darbus par viņiem.»

Pārdomas par mūžību un lūgšanas par mirušajiem ļau saprast nāvi nevis kā dzīves beigas un iznicību, bet gan kā jaunu dzīvi ar Dievu un Dievā. Steidzoties palīdzīgā dvēselēm šķistītavā, mēs apliecinām ticību tam, ka Dieva bezgalīgā mīlestība un ūdensīdība ir stiprāka par nāvi. Jēzus mums ir atklājis Tēva gribu, kurš vēlas ikvienu, kas tic Dēlam, pieņemt Debesu Valstībā un dāvāt tam mūžīgo dzīvi.

«Mūžīgais Tēvs, raugies ar ūdensīdības pilnām acīm uz dvēselēm, kas cieš šķistītavā, un Kristus rūgto ciešanu un Viņa Vissvētās Sirds rūgto ciešanu dēl esi ūdensīdīgs tiem, kurus Tu tagad uzlūko ar savu taisnīgo skatienu. Mēs Tevi lūdzam: raugoties uz šīm dvēselēm, atceries sava miljotā Dēla, mūsu Kunga, Jēzus Kristus, brūces, jo Viņa ūdensīdība atceļ sodu, kas pēc taisnības būtu jāsaņem.» (nr.1227)

**Priesteris A.Ševels,
MIC**
«*Katolīku Dzeive*,
2008., nr.10

Pateicībā Dievam uzcēla ceļmalas krustu

4. oktobrī, Rožukroņa mēneša sākumā, Līvānu novada Rožupē pulcējās apkārtējie laudis, lai ar lūgšanām un garīgām dziesmām suminātu Jēzu Kristu un Jaunavu Mariju pie jaunuzceltā ceļmalas krusta. Tam rasta skaista vieta kreisajā pusē Vanagu ceļa malā aiz jaunā tilta.

Nekad iepriekš šajā vietā ceļmalas krusta nav bijis. Parasti maijā, kad tīcīgie pie krustiem pulcējās uz tradicionālajiem dziedājumiem, rožupieši gāja tālāku ceļa gabalu, kur pie Preiļu – Līvānu sēsējas atrodas cits krusts. Daudzēm vecākiem cilvēkiem tāds ceļa gabals bija par tālu un grūtu.

Par to, kāpēc šāda katoļīcīgo tīcīšanās un lūgšanu vieta ierīkota upes krastā, pastāstīja Rožupes iedzīvotājs Aloīzs Trups. Viņš ir tas, pateicoties kura pūlīniem, uzbūvēts jaunais krusts.

Dzīļā pateicībā Dievam, ka viņš man devīs tik garu mūžu, pasargājis no slimībām, ka esmu spējis saglabāt spēku un mundrumu, pirms laika apņēmos izgatavot un uzstādīt ceļmalas krustu — tā par savu ideju teic sirms rožupiešis. Būvmateriālus Aloīza kungs iegādājies par savu naudu, tēsis, ēvelējis, naglojis arī pats. Tāpat sameklejīs un iegādājies arī krukfiksū, ko piestiprināt pie krusta. Vienīgi tad, kad jau vajadzējis krustu pacelt nodomātajā vietā un nostiprināt, nācīs lūgt palīgā kaimiņus. Tagad krustam apkārt jau ir glīta no koka latīnām veidoša sētiņa, laukumiņš nobruģēts, lai pavasaros un rudenos, kad līst, pamats būtu sauss un stingrs. Izgatavots un novietos arī galīnā pie krusta, lai būtu kur droši uzlīkt vāzes ar ziediem un aizdedzināt svečes.

Aloīzs Trups pastāstīja, ka esot dzimis, bērnību un jaunības gadus pavadījis Rudzātos. Taču 1949. gada 25. martā, tāpat kā loti daudzēm citiem latviešiem, arī viņa

● 4. oktobri pulksten 14.00 Rožupes iedzīvotāja Aloīza Trupa izgatavotais un uzbūvētais ceļmalas krusts tika svīnīgi iesvētīts. Tas atrodas labā un skaistā vietā – upes krastā, tuvu dzīvojamām mājām. Turpmāk tīcīgajiem vairs nevajadzēs mērot lielu ceļa gabalu, lai lūgtos un dziedātu garīgās dziesmas.

ģimenei nav pagājušas karām komunistiskā režīma represijas. To-reiz jaunajam vīrietim nācīs atstāt dzimto pusi, pamest jaunuzcelto dzīvojamo māju, kurā nupat nupat grāsījušies pārcelties uz dzīvošanu. Sekoja izsūtījuma gādi Sibīrijā, Tomskas apgabalā. Tikai 1954. gadā Aloīza kungs atgriezās Latviju, taču ne dzimtajās mājās – tur viņam bija liegts apmesties.

Aloīzs Trups darba mūža lielāko daļu aizvadīja kādreizējā kolhozā «Sarkanā Ausma», kur 25 gadus

strādāja par brigadieri. Vēlāk dēls pierunājis pārcelties uz Rožupi, kur dzīvojis pats. Aloīza kungs nopircis dzīvojamo māju un, kamēr vēl pastāvējuši kolhozi, trīs gadus nostrādājis par brigadieri arī jaunajā dzīvesvieta.

Pēc dažām dienām, 23. oktobri, Aloīzs Trups uzsāks dzīves astoņdesmit astoto gadu. Vai tas nav pietiekams iemesls, pateikties Dievam? Gribu, lai pēc manis paliek kāda skaista piemiņa, viņš stāstīja.

BAZNĪCAS ZINĀS

Piecu svētīgo kanonizācijas svīnības

«Jaunie svētie veltīja savu dzīvi Kungam. Šo piecu tīcīgo svētums, varbūt dvēseliski grūti saprotams, liecina par to, ka savas dzīves centrā viņi nelika paši sevi, bet dzīvoja saskaņā ar Evanđēliju, ejoj pret straumi,» — teica pāvests Benedikts XVI 11. oktobrī Sv.Pētera bazilikā kanonizācijas svīnībās, pasludinot par svētīem piecus tīcīgos.

Altāru godā tika paaugstināti Varšavas metropolīts, Jaunavas Marijas ģimenes franciskānu māsu kongregācijas dibinātājs, bīskaps Zigmunds Šēdensnījs Felinskis; spānu tautības dominikānu priesteris Francisks Kolls Gvitars; cisterciešu ordeņa brālis Rafaels Arnaizs Barons; beļģu misionārs Jozefs Damiāns de Veusters un franču klostermāsa Marija no Krusta.

Varšavas metropolīts Zigmunds Šēdensnījs Felinskis bija dzīļas tīcības un dedzīgas mīlestības liecinieks Polijas Baznīcai un tautai grūtā laikā. Bīskaps ipaši rūpējās par Pēterburgas Garīgās Akadēmijas audzēkņu, nākamo priesteru, garīgo formāciju. Katrā dzīves situācijā viņš pilnībā palīvās uz Dievu.

Dominikānu tēvs Francisks Kolls Gvitars ir 19. gadsimta spredīkotājs un rekolēkciju vadītājs. Viņa evanđelizācijas darba akcenti bija Izlīgšanas sakraments, Euharistijas mīlestība un intensīva lūgšana. Spredīkotājs spēja atvērt cilvēku sirdis, jo sludināja to, ko pats savā sirdī piedzīvoja – mīlestību pret Kristu.

Cisterciešu ordeņa brālis Rafaels Arnaizs Barons nomira 27 gadu vecumā un tiek uzskaitīts par vienu no pagājušā gadsimta lielākajiem mistikiem. Mīlestības dzīve... Tas ir vienīgais mūsu dzīves iemesls, viss iziet no Dieva mīlestības – tā savulaik rakstīja jaunais svētais.

Franču klostermāsa Marija no Krusta, laicīgā vārdā Žanna Jugana, dzīvoja reliģiskās atmodes laikā. Revolūcijas izpostītajā zemē viņa nodibināja neskaitāmas nabagu un veco ļaužu patversmes. Viņa tiek dēvēta par nabagu māti.

Starp pieciem jaunajiem svētajiem ir arī lepras slimnieku apustulis, misionārs Havaju salās, tēvs Jozefs Damiāns de Veusters no Belģijas. Dzīves pēdējos četrus gadus viņš bija spītīgais spītīgā vidū. Lai sekotu Kristum, tēvs Damināns ne tikai atstāja dzimteni, bet arī atdeva savu dzīvību par citiem.

Atvērts logs uz pāvesta pilsētu

Atvērts logs uz pāvesta pilsētu – tā tiek sauktā Vatikāna valsts administrācijas interneta mājaslapa, kas izveidota 2007. gada 19. jūlijā. Katrā dienu to apmeklē gandrīz 3000 cilvēki.

Vislielāko interesi rada tiešsaistes video. Ar vairāku vebkameru starpniecību iespējams vērot skatus no Sv.Pētera bazilikas, laukuma, Vatikāna dārziem, Kastelgandolfo, Bernini kolonādēm, pāvesta Jāņa Pāvila II kapa. Visbiežāk apmeklēta ir Filatēlijas un numismātikas bīroja sadaļa.

Internetā publicēta plaša informācija par Vatikāna valsts vēsturi, institūcijām, administrācijas struktūrām, plašsaziņas līdzekļiem. Tagad var iepazīties arī ar meteoroloģiskajiem rādītājiem – gaisa temperatūru, spiedienu, mitrumu.

Internetā mājaslapa www.vaticanstate.va darbojas itāļu, franču, angļu, spānu un portugāļu valodās.

Izstāde, kas veltīta Latvijas mazpulkus astoņdesmitgadei

Preiļu 1. pamatskolas muzeja telpās 15. oktobrī tika atklāta Latvijas mazpulkus astoņdesmitgadei un Latvijas valsts dibināšanas gadadienai veltīta izstāde, ko sarūpējuši Preiļu vēstures un lietišķas mākslas muzeja darbinieki.

No vēstures

Pirma reizi vārds «mazpulks» latviešu presē parādījās 1929. gadā, kad laikrakstā «Brīvā Zeme» iespieda amerikānu rakstnieka Fr. Keisa stāstu «Zem baltzalā karoga», ko bija tulkojusi rakstniece Ausma Roga. Stāstā saistoši un interesanti attēloja jaunatnes dzīve un darbs mazpulkos, un šis stāsta ieguva plašu atbalsti un interesi Latvijas sabiedrībā.

Pirmās aktivitātes par mazpulkus organizēšanu veica toreizējā lauksaimniecības atbalsta organizācija – Latvijas Lauksaimniecības Centrālsabiedrība (LLC). Tika izstrādāti pirmie mazpulkus pagaidu noteikumi, jaunās idejas tika intensīvi propagandētas sabiedrībā un presē. 1929. gada 8. novembrī Ezeres sešklasīgajā pamatskola tika nodibināts pirms mazpulkus ar nosaukumu «Asni».

1930. gadā darbojās jau 16 mazpulkus ar 211 dalībniekiem vēcumā no 12 līdz 21 gadam. Mazpulkēniem bija iespēja izvēlēties sev interesējošās nozares – jauniešu vidū bija sakņkopji, laukkopji, cūkkopji, putnkopji, zāļu sēklu audzētāji, oglāju audzētāji un rožu audzētāji. Ar labām sekmēm, sarikojot savu rāzojumu izstādes, mazpulkēni aizvadīja pirmo darba gadu. 1931. gada 25. februārī LLC pirmajā mazpulku sanāksmē mazpulkiem dāvāja pirmos 12 baltzalos kārgus, kas kopā ar zāļu ābolīnu četrālapīti bija mazpulkus simboli.

Mazpulki Latgalē

Lai gan 1935. gadā žurnāls «Mazpulks» rakstīja, ka Latgalē mazpulkus kustība neveidojas tik strauji kā citos novados, šis fakts gluži vis neatbilst īstienībai. Preiļu vēstures un lietišķas mākslas muzeja darbinieki noskaidrojuši, ka bijušā Preiļu rajona teritorijā

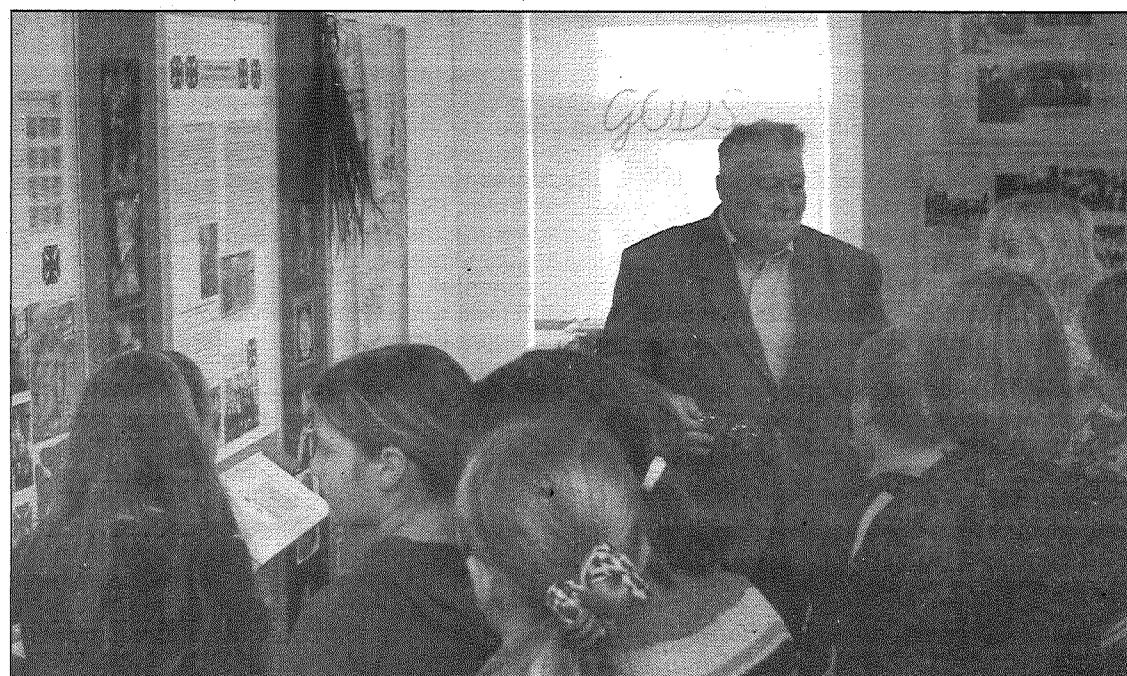
mazpulki toreiz bijuši daudzās pamatskolās. Lidz 1937. gadam jauno lauksaimnieku organizācijas darbojušās Preiļos, Ārdavā, Rušonā, Jersikā, Sutros, Vidsmuižā, Jasnužā, Kategradē, Rudzātos, Ančkinos, Rimicānos, Zāķīšos, Lomos, Anspakos, Kastīre, Āglonā, Jaunaglonā, Livānos un citviet.

Preiļos pirms mazpulkus nodobināts 1934. gada jūnijā pie Preiļu pagasta sešklasīgās pamatskolas un reģistrēts ar 248. kārtas numuru. Tas nozīmē, ka šogad Preiļu mazpulkam svinama 75. gadadiena. Taču tas nebija vienīgais mazpulks Preiļos. 1937. gada martā pievienojās 1004. Preiļu lauksaimniecības skolas mazpulks. Mazpulkus vecākais bija lauksaimniecības skolas toreizējais pārzinis agronomis Jānis Ezerkalns.

Mosties, celies, strādā

Mazpulki bija lauku jauniešu organizācija, kurā darbojās nevis bēri, bet puiši un meitenes, kuri dienās sapnoja kļūt par zinošiem un prasmīgiem lauku sētu saimniekiem, mazpulkus gadadienai veltītās izstādes atklāšanā Preiļu 1. pamatskolas audzēkņiem stāstīja viens no kādreizējiem mazpulkēniem Antons Pintāns.

Vīnš savulaik kopā ar vecāko brāli bijis 766. Rudzātu mazpulka dalībnieks. Lai gan mazpulkā iestājies īsi pirms Latvijas valstiskās neatkarības zaudēšanas, Pintāns kungs skolēniem pastāstīja gan par to, kā pats darbojies 10 x 10 metrus lielajā lauciņā, kā kopā ar citiem mazpulkēniem piedalījušies mazpulkus salidojumā Rīgā, ko interesantu lasījis un uzzinājis mazpulkus žurnālā, kas bijis pieejams ikvienu jaunā lauksaimnieka mājās, kā darbojušies daudzveidīgajās sporta sekcijās

● Kādreizējais 766. Rudzātu mazpulka dalībnieks Antons Pintāns ar skolēniem dalījās atminās par to, kā pagājušā gadā sākta trīsdesmito gadu beigās darbojies savā mazpulcēna lauciņā, un mudināja to darīt arī tagadējos skolu jauniešus. Foto: A. Šņepsts

● Mazpulku dalībnieki audzēne tikai dārzenus, bet mācās kopīt arī dzīvniekus. Preiļu 1. pamatskolas 9. c klases audzēkne Veronika Golubicka atzīst, ka viņai ļoti patīk trūši, tāpēc labprāt nodarbotos ar trūškopību.

un piedalījušies sacensībās.

Tagadējiem jauniešiem kādreizējais mazpulcēns A. Pintāns vēlēja augt Latvijai. Tas ir atbilstoši mazpulkus devizei, kas aicina mosties, celties un strādāt.

Ik starpbridi Preiļu 1. pamatskolas muzejā aplūkot izstādi ierodas bēri. Viņi aplūko izstādīto priekšmetus, savāktos materiālus. Pedagoģi atzīst, ka tā ir laba ierosme atrast sev atbilstošu nodarbošanos darba prasmju pilnveidošanai.

Portreti no augļiem, dārzeniem, ziediem

Lai izstāde par mazpulkus vēsturi būtu interesantāka un raisītu arī skatītāju fantāziju, muzeja darbinieki bija sarūpējuši kāda pirms gandrīz piecīsimt gadiem dzīvojušā itālu mākslinieka – Džuzepes Arčimbolto – gleznu reprodukcijas.

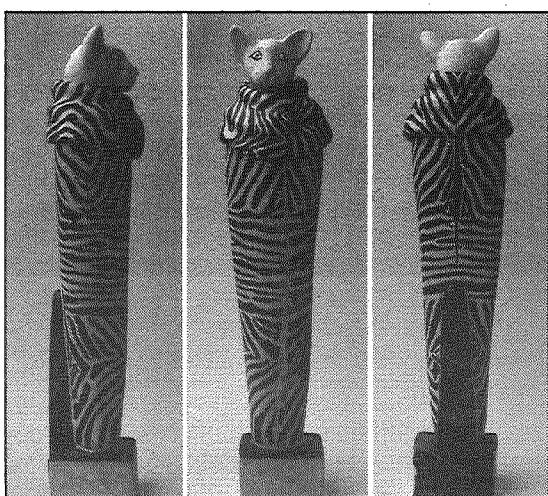
Džuzepes Arčimbolto bija itālu manierisma gleznotājs, kurš

gleznoja alegoriskus portretus, uz audekla attēlojot dažādus augļus, dārzenus, ziedus un pat zivis portretējamās figūras formā. Tie ir fantastiski portreti un alegorijas. Mākslinieks gleznoja no augļiem, dārzeniem, augiem, kustoniem un cilvēku roku darianājumiem veidotās pārdabiskas galvas un citus tēlus, kas līdzīnas klusajām dabām. Arčimbolto darbi ir vieni no surrealistu iedvesmas avotiem un turpina iedvesmot uz radošām nodarbēm jebkuru darboties gribušu cilvēku visā pasaule.

Par to pārliecīnājās arī Preiļu 1. pamatskolas skolēni, gan vērojot slavenā itāļa gleznu reprodukcijas, gan nobaudot *portretus*, ko no augļiem, ogām un dārzeniem bija izveidojuši muzeja darbinieki. Aktivitātēm arī pāriem tika dota iespēja likt lietā fantāziju un izveidot savas gleznes.

L.Kirillova

Ar keramiku cauri laikmetiem

● Ilonas Šaušas izstādes «Nontextile clothes» darba «Kaka mūmija zebras ādā» no Šana Poļa Gotje reprodukcijas.

Latgales mākslas un amatniecības centra izstāžu zālē skatāma Ilonas Šaušas keramikas izstāde «Non-textile clothes». «Latgales podniecība neapšaubāmi ir novada zīmols. Tomēr pēdējos gados uz šīs bāzes ir izveidojusies arī spēcīga un aktīva profesionālo keramiku paaudze, kura rada jaunu priekšstatu par reģionu, ka šeit ne vien tiek uzturētas pagātnes tradīcijas, bet tiek veidotu arī kvalitatīvi un radoši profesionālās keramikas darbi,» teica mākslas un amatniecības centra tūrisma organizatore Inita Šķelta. «Šogad podniecības un mākslas dienu ietvaros tika

atklāta Ilonas Šaušas keramikas izstāde «Nontextile clothes», kas pašlaik ir atcelojuši uz Livāniem, Latgales mākslas un amatniecības centrā, prezentējot darbu sēriju, kas uzbūvējusi pāreju no pagātnes uz tagadni, no reģiona uz reģiona, kas lauj iedomāties ceļojumu cauri laikmetiem un piederību pasaulei.»

Izstādes autori Ilonu Šaušu interesē kustība, ritms, līnijas, tāpēc māksliniecei mēdz veidot daudzfigūru kompozīcijas, kā arī darba ciklus, kas attēlo kādu vēstījumu. Šajā izstādē ir trīs šādas kolekcijas: «Papildinājums Berga pasaules tērpupi un modes enciklopēdijai» — «Kaku mūmijas», «Kabatas, kurās svilpo vējš» un «Kuguāri pastaigā».

Par to, kā tapa izstāde, Ilona Šauša stāsta: «Jau ilgāku laiku mana interese ir pievērsusies laikam un tā dažādajām izpāsmēm. Šai tēmai jau bija veltīta mana iepriekšējā izstāde «Ūdens, ūdens visapkārt», kurā abstrakti tika apspēlēta ūdens un laika mainīgā daba. Šoreiz pievērsos laikam no cita aspekta, izmantojot reālus dokumentus un to fiksācijas, mikssējot patiesibu ar izdomājumiem, radot tērpu un to detaļu kolekciju no seniem laikiem līdz mūsdienām. Izstādes centrā — vairākas skulptūras kaku mūmiju veidolā. Kāki vienmēr ir bijuši iemīloti mājdzīvnieki, bet senajā Ēģiptē kakis bija arī prieka un līksmības dievīties. Bastetes simbols, tas arī iedvesmoja kolekcijas tapšanu, kuras sākumā ir kaku mūmiju prototipi no Ēģiptes Ptolemaja un romānu perioda, kas noslēdzas ar mūmijām ietērpos, kas varētu būt Iva St. Lorāna, Džordžio Armani, Dolce&Gabbana un Miu Miu radītas.»

Sagatavoja L. Rancāne

Ziedi — vāzēs, gumi — pagrabos

Latvijā dālijas audzējās jau kopš 19. gadsimta. Sākotnēji tās bija elitāras puķes, ko stādīja tikai muižu dārzos, taču vienkāršās pavairošanas dēļ šie ziedi ātri vien izplatījās Latvijas laukos. Mūsdienās dālijas ir kļuvušas par interesantu akcentu daudzos dārzos. Lai skaistie ziedi priešētu ne tikai dārzā, bet arī puķu vāzēs istabā, zinātāji ieteic ūdenim piebērt nedaudz citronskābes. Tad ziedi vāzē labi glābjoties pat nedēļu. Vēl varot ūdenim pievienot nedaudz etikā, sāli un cukuru. Cits variants — tikko nogrieztos ziedkātus uz mirkli iemērkt vārošā ūdenī, arī tad puķes vāzē ilgi stāv svaigas.

Katram puķu audzētājam ir savī knīfi, kā pārziemošanai sagatavot dāļu guimus, lai līdz pavasarim tie nespārtu. Daudzi panēmieni ir līdzīgi, citi — visai atšķirīgi.

✓ Kad salnas jau pieteikušās, pie stublājiem vajadzētu nedaudz pieraut zemi, lai pasargātu pumpuru joslu.

✓ Ja dālijas apsulašas jau septembra sākumā, jāpagaida vismaz divas nedēļas līdz izrāšanai. Ja sals uzņāk vēlāk, var rakt nekavējoties.

✓ Dāliju gumi jāizrok, jāatbrivo no augsnēs (ieteicama arī gumi mazgāšana ar ūdens strūklu) un jāapzāvē, vismaz pāris dienas. Ir zināms, ka citi puķkopji gumi kārtīgi iekaltē, lai mazāk bojājas.

✓ Rudeni jau labi redzami jaunie pumpuri. Līdz to jostai nogriež stublāju, arī vecos, tāpēc nenobriedus tievos gumi un sīkās saknītes, atlājot veselīgākos un spēcīgākos.

✓ Pie guma palikušajā stublājā dalā var izvurti mīkstumu, kur parasti arī sākas visas bojāšanās un puves.

✓ Sadalot ceru, katram nākamajam stādam asns ir obligāts. Šķirnes nosaukumu var uzrakstīt tieši uz guma ar ūdens izturīgu markieri.

✓ Dālijas var glābāt polietilēna maisiņā, atlājot caurumiņus gaisa apmainai.

✓ Gumi var uzlabāt arī kastēs, apberot ar svaigām skujkoku zāgu skaidām. Tās reizē ir konservants, jo satur terpentīnu. Ja nav skaidi, dālijas var glābāt starp avīzem, kūdrā, pelnos, sausā purvā sūnā un pat ozollapās.

✓ Labāk uzglabāšanas temperatūra ir plus četri līdz astoņi grādi, optimālais gaisa mitrums — 80%.

✓ Ja neizdodas kādas šķirnes gumi saglabāt, neraižējieties. Piemēram, Rīgas Dārzkopības un bīskopības biedrības Dāļiju audzētāju sekcijas dalībniekiem ipāsumā ir ap 400 šķirņu. Nākampavar varēs iegādāties, ko sirds tiko.

BALVOS

No Eiropas čempionāta pārvēd divas medaļas

● Sergeja Arbuzova noplīnītās medaļas ir ne tikai vizuāli ļoti izskatīgas, bet arī ar glītu dizainu un smagas.

Balvu novada sportists Sergejs Arbuzovs nesen atgriezies no Eiropas čempionāta svaru bumbu celšanā, kas septembra sākumā notika Sanktpēterburgā. Viņš mājās pārveda zelta un sudraba godalgas.

Sergejs atzīst, ka uz Eiropas čempionātu devies par saviem līdzekļiem, un, ja tas notiktu kādā tālākā zemē, noteikti nebrauktu. Pie zelta medaļas Sergejs Arbuzovs tika jau pirmajā dienā, kad savā svara kategorijā līdz 73 kilo-

gramiem uzvarēja divcīņā, 24 kilogramus smago svara bumbu uzraudzot 184 reizes, uzgrūzot 186 reizes un summā saņemot 370 punktus. Otrajā vietā ierindojās Kazahstanas, trešajā – Ukrainas pārstāvis. «Viegli jau nebija, jo pirms svēršanās vajadzēja nomest svara, lai varētu startēt savā svara kategorijā. Skrēju, svīdu, un, kad uzķāpu uz svariem, redzētais mani iepriecināja – svars bija bez dažiem simtiem gramu 73 kilogrami,» stāsta sportists. Viņš

piebilst, ka svaru bumbu cēlāju rezultāti arvien uzlabojas, īpaši sagatavoti un stipri uz sacensībām ierodas sportisti no Somijas. Sudraba medaļu viņš izcīnīja garajā ciklā, jo pirmais bija vairākkārtējs pasaules čempions Sergejs Merkulins no Belgorodās.

Vēl Sergejs Arbuzovs pastāsta, ka startējis arī Ventspils starptautiskajās sacensībās «Atlants», kurās piedalījušās 17 valstis, ari ASV ar pieciem dalībniekiem. Savā grupā, kur startējuši desmit dalībnieki, Sergejs bijis pirmais, divcīņā savācot 368 punktus. Viņš atklāj, ka Rīgas svētkos svaru bumbas cēluši brāļi Dokāni, un Jānis grūšanā ieguva otru vietu, bet brālis Ainārs – trešo vietu.

Tagad Sergejs Arbuzovs tris, četras reizes iet uz sporta skolas treniņzāli, lai gatavotos pasaules čempionātam, kas oktobra beigās un novembra sākumā notiks Tallinā.

Latvijas čempionāts svarcelšanā notiek Balvos

Lai arī bija plānots vairāku dienu garumā, Latvijas čempionāts

un Latvijas Svarcelšanas klubu apvienības kausa izcīņa mazā dalībnieku skaita dēļ notika tikai vienu dienu.

Latvijā atkal ir divas svarcelšanas federācijas – Latvijas Svarcelšanas klubu apvienība, kas šobrīd ir atzītākā svarcelšanas sporta federācijas statusu Latvijā. Uz sacensībām Balvos bija ieradies bijušais svarcelājs, tagad boksa un svarcelšanas kluba «Brāli» prezidents un svarcelšanas treneris Aivars Ritenieks. Viņš uzskata, ka situācija, kāda ir izveidojusies, vērtējama negatīvi un šķel sportu. «Šis sacensības Balvos bija ieplānotas jau sen un ierakstītas kalendārā. Es uzskatu, ka Balvi Latgales reģionā ir paši aktivākie. Balvu sporta skola jau 2008. gadā bija iesniegusi pieteikumu šo sacensību rīkošanai, un tās ierakstījās kalendārā. Pie jums šim sporta veidam ir senas tradīcijas. Jau sešdesmitajos un septiņdesmitajos gados šeit bija labi svarcelāji, kuri ieguva titulu «Sporta meistars» un kļuva par

Latvijas čempioniem. Re, arī šodien ir daudz apmeklētāju un skatītāji, tātad interese nav zudusi. Viņi dalās pieredzē ar jaunajiem, neliedz savu padomu. Jums ir arī labi svarcelšanas treneri, sporta skolā aug jaunā maina, tāpēc uzskatu, ka Balvos jānotiek ne tikai vietējā mēroga, bet arī valsts mēroga sacensībām. Varbūt tam vajadzētu vēl kādu speciālo grīdu 4 x 4 metri, bet šobrīd ar inventāru palidzēt nevaram,» stāsta Aivars Ritenieks. Viņš uzsvēr, ka uz sacensībām nāk arī bērnu vecāki, un tas ir svarīgi abām pusēm, jo savās mājās sportisti nereti uzrādot labākus rezultātus, vadoties pēc principa, ka mājās pat sienas pa-

lidz. Treneris Valdis Sārtaputns stāsta, ka Balvu svarcelāji nostartējuši labi, lai arī daži sportisti treniņos varējuši pacelt pat lielāku svaru nekā sacensībās. Varbūt tas ir tāds tīri psiholoģisks moments, kas vēl jāiemācās, taču rezultāti nav slīkti. Kopvērtējumā Balvu komanda ierindojās otrajā vietā, pirmo vietu atdodot Ogrei, bet trešajā vietā atstājot Ludzas svarcelājus.

«Vaduguns»

RĒZEKNĒ

Valentīnas sargeņēļi

Mežs allaž bijis Valentīnas (atēlā) iztikas avots. Ogas un sēnes labs atspaids trūcīgajā ģimenes budžetā. Virs vēl jaunības dienās sievai bija iemācījis «zelta» likumu: bez naža un sērkociņiem uz mežu iejet. Tos Valentīna nebija aizmirusi arī šoreiz, pošoties dzērvenēs uz nepazīstamu purvu.

Silti saģerbās, paņēma mugursovu, nazi, sērkociņus, sviestmaizi un sirdszāles katram gadījumam. Braukt uz Kvāpānu purvu aicināja pažītas. Izbrauca piekt-dienas rītā. Jaunākā lidzbraucēja purvā jutās kā mājas, tāpēc Valentīna turējās dažu soļu attālumā. Virieši uzreiz aizgāja lasit ogas uz citu pusi.

Salasījusi pilnu mugursovu, ap 20 kilogramiem dzērveju, Valentīna jutās nogurusi, kā nekā aiz muguras jau 74 mūža gadi, un

mudināja jaunāko kompanjonīdoties no purva laukā, jo līdz malai tāls ceļš ejams. Tā sievietes cēla mugursomas plecos. Pēc kāda laiciņa apstājās atpūsties, tad turpinā gaitu. Pazīna priekšā, Valentīna aiz viņas. Taču nogurums un smagā mugursoma atkal lika apstāties, sīrmgalve nolēma iedzert zāles. Kamēr noņēma mugursonu, atvilka elpu, iepilināja un izdzēra zāles, pazīna bija zdusi no redzesloka. Tīkko tepat vīn bija, un nu vairs nav!

Uz kurieni jājet, Valentīna nezina. Purvā tik daudz visādu taku un taciņu. Pulkstenis rādīja pāri četriem, saule vēl spīdēja, taču driz sāks krēslot. Ko darīt? Valentīna sāka iet uz labu laimi. Klioda pa purvu līdz krēslai, taču izeju neatrada. Neko darīt, naks būs jāpavada purvā, tātad jāmeklē vieta, kur pārnakšnot.

Uzgājusī daudzmaž sauso bēržaju, Valentīna salasīja žagarus un sakura ugunskuru.

«Pēkšņi dzirdu, tā kā lidmašinas rūkoņa,» stāsta Valentīna. «Tiešām, maza lidmašīnīte, gaižīli balta, izmeta pāris lokus vīrs purva un aizlidoja. Neiedomājos, ka mani meklē. Vai nu vecas sievas, sētnieces, dēļ cels gaisā lidmašīnu? Tā nu sedēju pie ugunskura, žagarus dedzināju. Bērzājāto, par laimi, netrūka. Izdega gan loti ātri, pat iesnausties nepaspēju.

Ap vieniem nakti atkal dzirdēju divainu skaņu, it kā mašīnas signalizācija darbotos. Kā gan nakts vidū te varēja rasties mašīna? Nodomāju, purva rēgi. Mierināju sevi un lūdzu sargeņēļus, lai palīdz,» stāsta Valentīna.

«Bija loti kluss, tikai zosis lidoja pāri klaigādamas... Visu laiku uzpasēju, lai uguns neapdziest. Līdz trijiem nakti spīdēja mēness, pēc tam debesis apmācās. Tā sagaidīju rītausmu. Pēc sešiem, kad bija jau pietiekami gaišs, atkal devos meklēt izeju no purva. Gāju, gāju – ne gala, ne malas neredzī! Vairākas reizes pakritu... Tad purva vidū uzgāju lielu lauku un uz tā smagās tehnikas iebrauktas sliedes. Nopriecājos, ka atrādusies uz dievnamu un nolikšu svecītes par manu glābēju veselību. ♦♦♦

Mugursumu jau agrāk biju nolikusi pie kāda krūma, sak, ja kāds atradīs, lai priečājas, bet man jātaupa spēki. Pēkšņi izdzirdu daudzu cilvēku balsis un nodomāju, ka man atkal rādās. Neticēju savām acim, pat ieraugot cilvēku pulku. Kad kāds virējis sāka māt ar roku, bezspēkā nokritu zemē. Man pieskreja klat, iedeva tēju, piecēla kājās un palīdzēja iet. Pat mugursumu ar ogām sameklēja,» Valentīnas acis sarešas asaras.

«Ieraugot uz ceļa daudzās mašīnas, mani pārņēma šausmas – cik mana glābšana izmaksāja? Kā es par to atlīdzināšu? Lidmašīna taču lidoja, arī helikopteru no rīta redzēju... Policists mani nomieriņāja – neuztraucies, māmuļ, galvenais, ka esi dzīva.

Lai nu kam, bet valstij visu mūžu nodokļus esmu maksājusi. Līdz 1969. gadam dzīvoju Rīgā, tad saslima meita un ārsts ieteica mainīt dzīvesvietu. Tā pārcēlāmies uz Rēzekni. Strādāju divos darbos — par sētnieci un ap-

kopēju. Bez atvainījuma, bez slimības lapas. Nē sanatorijā, ne kūrortā neesmu bijusi – līdz pat šī gada vasarai, kad strādājošajiem pensionāriem par 70 procentiem pensiju apcirpa.

Es neesmu slikta, nebariet mani, ka tik daudz rūpju sagādāju,» sīrmgalve atkal izplūst asarās. «Kā lai visiem šiem cilvēkiem pateicos? Nevienam pat uzvārdu neuzprasīju. Kad atgūšu spēkus, aiziešu uz dievnamu un nolikšu svecītes par manu glābēju veselību. ♦♦♦

Par to, ka Kvāpānu purvā pāzudusī 1935. gadā dzimusī sieviete, policijai 2. oktobra pēcpusdienā paziņoja Valentīnas mazdāls. Tūdai izbrauca operatīvā grupa, vecmānu meklēja līdz

tumsai. Ar sporta lidmašīnu gaisā pacēlās kāds vietājais uzņēmējs. Viņš redzēja ugunskuru un paziņoja policijai koordinātes, kur Valentīnu meklēt.

Nākamajā dienā jau sešos no rīta meklēt sievieti uz Kvāpānu purvu izbrauca 55 policijas darbinieki, deviņi zemessargi, 16 mednieki, divi robežsargi un kinologs ar suni. Virs purva lidoja militārais helikopters, meklēšanā piedalījās arī Rēzeknes novada domes priekšsēdētājs Monvīds Švarcs. Īpašu pateicību policija izsaka Kvāpānu purva paziņājam Voldemāram Kolnajam, kurš norādīja pareizo meklēšanas virzienu.

Pazudušo sievieti atrada 3. oktobrī, pusdivos dienā.

Vai Rēzeknē ienāks itāļu investori?

Pagaidām šis jautājums ir atklāts, taču cerības par turpmāku Latvijas un Itālijas uzņēmēju sadarbību devusi Itālijas vēstnieka Latvijā Frančesko Pučio un Itālijas vēstniecības komercatašeja Džovanni Turturiello vizite Rēzeknē.

Uz jautājumu, vai itāliem būtu interese sadarboties ar rēzekniekiem, diplomātu atbildē bijusi rezervēta. Tīcis gan uzsvērts, ka itāļus Rēzeknē varētu interesēt tranzīta iespēja uz Rietumiem un Austrumiem. Taču par sadarbības iespējām krizes laikā lemt esot grūti.

Abu valstu sadarbibai jau ir iedīgli. Tā Rēzeknes novada Verēmu pagasta Melnevā jaunizveidojamajā uzņēmumā «Rigamet» tiks izmantotas Itālijas uzņēmuma cauruļu ražošanas un metināšanas līnijas iekārtas, ko pašlaik uzstāda. Uzņēmuma produkciju izmantos autobūvē, mašīnbūvē, celtniecībā, mēbeļu ražošanā, ķīmijas, kā arī pārtikas rūpniecībā. Patlaban Latvijā šādas cauruļes neražo un tās jāimportē no Ārzemēm. Paredzēts, ka jaunais uzņēmums savu darbību uzsāks jau novembrī.

«Rēzeknes Vēstis»

Dzelteno lietas izskatīšana kārtējo reizi atlikta

Pagājušajā pirmdienā, 12. oktobrī, noliktā Preiļu rajona tiesas sēde, kurā bija paredzēts izskatītā saukto *dzelteno lietu* jeb materiālus par nelegālu alkohola apriti, nenotika. Kriminālletas skatīšana kārtējo reizi atlikta uz šī gada 7. decembri, informē Preiļu rajona tiesā.

Sīs bija jau devītais mēģinājums uzsākt lietas izskatīšanu, bet arī neveiksmīgs, jo uz tiesas sēdi nebija ieradušies divi apsūdzētie. Vienai no personām tiesa nolēma kā drošības līdzekli piemērot apcietinājumu, otrai nozīmēta ekspertize veselības stāvokļa noteikšanai. Kā ziņo aģentūra LETA, turpmākajās tiesas sēdēs plānots norādināt vēl 46 lieciniekus no vairāk nekā 100 lie-tā figurējušajiem lieciniekiem.

Preiļu rajona tiesas kancelejā «Novadniekam» pastāstīja, ka sākotnēji lietā bija 21 apsūdzētais – par spirta un alkoholisko dzērienu uzglabāšanas un pār-

vadāšanas noteikumu pārkāpšanu, to izdarot personu grupā pēc iepriekšējas vienošanās, uzņēmējdarbību bez reģistrešanas un atļaujas. Pašlaik apsūdzēto skaits ir par vienu mazāks, jo viena no apsūdzētajām mirusi.

Jau ziņots, ka 2006. gada rudenī, kā arī vēlāk, Preiļos un rajonā, saindējoties ar nekvalitatīvu alkoholu, dzīvību zaudēja vairāki desmiti cilvēku. Preiļu rajona tiesā lieta tika samemta 2008. gada 2. jūnijā. Tālāk hronoloģija ir sekojoša.

✓ Pirmā tiesas sēde 2008. gada 6. oktobrī — atlikta, jo nebija ieradušies trīs apsūdzētie.

✓ Otrā tiesas sēde 2008. gada 10. novembrī — atlikta, jo nebija ieradušies divi apsūdzētie, vienam apsūdzētajam nozīmēta tiesu medicīniskā ekspertize.

✓ Trešā tiesas sēde 2008. gada 8. decembri — atlikta, jo nebija ieradušies divi apsūdzētie.

✓ Desmitā tiesas sēde nozīmēta 2009. gada 7. decembri.

CSDD INFORMĀCIJA

Aicina izmantot bezmaksas pakalpojumu

Transportlīdzekļu vadītāji, pieteicīgākoties Ceļu satiksmes drošības direkcijas (CSDD) mājas lapā sadāļ *e-pakalpojumi*, par sevi var uzzināt daudz noderīgas informācijas.

Kā «Novadniekam» pastāstīja CSDD Preiļu nodalā, šajā sadāļā pieejama informācija par jūsu

transportlīdzekli, vadītāja aplieci, par reģistrētajiem parkāpumu uzskaites punktiem, kā arī par medicīniskās izzinās derīguma termiņu un tamlīdzīgi.

E-pakalpojumos ir iespējams veikt atzīmes par dažādu atgādinājumu sanemšanu, piemēram, par to, ka driz beigties vadītāja

apliecības derīguma termiņš, kā arī par valsts tehnisko apskati transportlīdzeklim, reģistrētajiem parkāpumu uzskaites punktiem un citām aktuālām lietām.

Tuvāka informācija atradama interneta adresē: <http://www.csdd.lv> / sadāļā *e-pakalpojumi*.

VUGD INFORMĀCIJA

Par ugunsdrošību apkures sezona

Valsts ugunsdrozības un glābšanas dienests (VUGD) atgādina, ka rudeni, iestājoties vēsākam laikam, strauji pieaug ugunsgrēku un tajos bojā gājušo cilvēku skaits. Kā informē VUGD preses un sabiedrisko attiecību nodalas vecākais speciālists Einars Vado-nis, apkures sezonas laikā visizplatītākie ugunsgrēku iemesli ir nepiemērota kurināmā lietošana, krāšņu pārkurināšana, neuzmanība ekspluatējot malkas plītis un krāsnis, šķidrā kurināmā ierīces, kā arī kurtuvju un dūmvadu nepareīza izbūve un bojājumi, siltumieriču atstāšana bez uzraudzības, kā arī bojātu vai nolietotu elektrisko apsildāmo ierīcu izmantošana.

Pirms sākt apkurināt mājokli pašu spēkiem, obligāti jāpārliecinās par rīcībā esošās siltuma ieguvies ierīces ugunsdrošību.

Cietā kurināmā un gāzes apkures ierīcu ugunsdrošība

Saskaņā ar Ugunsdrošības noteikumiem, apkures iekārtas jāpārbauda divas reizes gadā. Ja nepieciešams, jāatlīra no sodrējiem. Sodrējus no dūmeņiem, krāšņu un pavardu dūmkanāliem iztira pirms apkures sezonas sākuma un apkures sezonā ne retāk kā reizi mēnesi – ilgdedzes apkures krāsnim, divas reizes – citām apkures iericēm.

Ja pirms apkures sezonas mājokļi veikti remonta darbi, pārliecinieties, vai telpās un bēniņos attālums no dūmeņa ārejās vīrasmas līdz jebkuram degtspējīgam materiālam, kas izmants sienas, griestu vai jumta konstrukcijās, nav mazāks par 10 cm.

Ja jums ir malkas plītis, tad jāatlīceras, ka tās laika gaitā nolietojas. Tām periodiski nepieciešama atjaunošana. Bieži pieļautā kļūda ir tā, ka plītis durtinu priekšā uz nedegoša materiāla loksnes tiek salikta kurināšanai ienestāmalka. Tas ir nepareizi!

Jābūt uzmanīgiem arī ar šibera lietošanu. Aizvērts šibers izraisīs tvana gāzes ieplūšanu telpās, kas draud ar smagu saindēšanos vai pat letālu iznākumu.

Jebkurā mājokļi ir jābūt ugunsdrozības līdzekļiem pēkšņas aizdegšanās likvidēšanai un dūmu detektoriem, kas laikus brīdnās par dūmu koncentrācijas palielināšanos.

Apkure ar elektriskajām ierīcēm

Atbilstoši prasībām regulāri, reizi sešos gados ir jāveic elektroinstalācijas vadu izolācijas pretestības mērījumi. Šādus mērījumus veic ar speciālas mēr-aparātu palīdzību.

Senāk būvētās ēkās vēl ir saglabājies alumīnija elektroinstalācijas vadu tīkls, kas savulaik bija piemērots nelielas jaudas patēriņtāji barošanai. Mūsdienu

mājokļos ikdienā lietoto elektroierīču summārā jauda ir pieaugusi vīsmaz 8 – 10 reizes. Tāpēc vadiem un pieslēgarmatūrai jābūt atbilstošai sadzīvē darbināmo ierīcu jaudai.

Ja konstatējat vadu silšanu un korku, aizsargautomāti regulāru «izsišanu», tas norāda uz pieslēguma vadu neatbilstību ierices patēriņmās strāvas stiprumam. Nekādā gadījumā nedrīkst esošos korkus aizstāt ar jaudīgākiem, jo vadi sakarsis līdz temperatūrai, kas izraisīs ēkas degtspējīgo konstrukciju aizdegšanos. Šādā gadījumā aizsargautomāti būs lietderīgi, tie nostrādās ātrāk par korkiem un pasargās vadus no parkaršanas.

Vismaz reizi gadā ieteicams pārbaudīt sildierīcu pieslēgarmatūras stāvokli, iztīrīt rozetes no putekļiem. Ja rozetē dzirdat sprākšķus, dzirkstēšanu, tas norāda uz atslābušiem vadu stiprinājumiem pašā rozetē. Ja pamanāt kontaktu vietu apdegumus, nogrieziet bojāto vada daļu un ielieci jaunu rozeti. Ignorējot šos bojājumus, jūs riskējat ar vadu pārkaršanu un tam sekojošu ēkas konstrukciju aizdegšanos.

Normatīvo dokumentu bāze pieejama interneta ikvienam interesentam. Ministru kabineta 2004. gada 17. februāra noteikumi nr. 82 «Ugunsdrošības noteikumi» pieejami VUGD mājas lapā www.vugd.lv.

POLICIJAS ZIŅAS

Valsts policijas Latgales reģiona pārvaldē reģistrētie notikumi

PREIĻU IECIRKNĀ

Netika galā ar automašīnas vadību un avarēja

14. oktobrī Līvānos reģistrēts ceļu satiksmes negadījums, kurā cieutiši cilvēki. 29. gadus vecs virietis, braucot ar automašīnu BMW, netika galā ar transportlīdzekļa vadību. Automāšīnu sanesa un tā ietriecās kokā. Pēc medicīniskās palīdzības griezās automašīnas vadītājs, kurš negadījumā guva krūšu kurvja sasitumu, kā arī pasažiere, 27 gadus veca sieviete. Viņai medīki konstatēja sistu brūci sejā un atlēgas kaula lūzumu.

Strīda laikā iedūra civilvīram

14. oktobrī policijā reģistrēts iesniegums par to, ka Līvānos ģimenes strīda laikā kādā dzīvoklī 45 gadus veca sieviete ar nazi iedūra rokā savam civilvīram. 29. gadus vecais virietis medicīniskās palīdzības sniegšanai tika nogādāts slimnīcā.

BALVU IECIRKNĀ

Uz aizdomu pamata aizturēti divi laupītāji

9. oktobrī ap pulksten 23.00 Vilākā, izsitol loga stiklu, divi virieši, kuru sejas slēpa maskas, iekļuva kādā dzīvokli pie 67 un 28 gadus veciem viriešiem. Pielietojot vardarbību pret abiem dzīvokļa iemīniekiem, viņiem tika nozagts mobilais telefons un dzīvokļa atslēgas.

Nākamajā dienā ar miesas bojājumiem medicīniskās palīdzības sniegšanai slimnīcā tika nogādāts gados vecākais dzīvokļa iemīnieks. Policijā uzsākts kriminālprocess pēc Kriminālīkuma 176. panta 2. daļas.

Veikto operatīvo pasākumu rezultātā kriminālpolicijas darbinieki uz aizdomu pamata 14. oktobrī aizturēja divus viriešus, kuri dzimuši 1990. un 1980. gadā. Izmeklēšana turpinās.

Zog krāsaino metālu

Policijā tiek saņemta informācija par krāsainā metāla zādzībām. Tā 14. oktobrī Balvu novadā, uzlaužot kāda uzņēmuma telpu durvis, nozagts krāsaina metāls. Noskaidrots, ka uzņēmumam nodarīts materiālis zaudējums aptuveni 900 latu apmērā. Policijā uzsākts kriminālprocess.

LUDZAS IECIRKNĀ

Satiksmes negadījumi

14. oktobrī Isnaudas pagastā kāda 35 gadus veca sieviete, braucot ar automašīnu Opel, netika galā ar transportlīdzekļa vadību, nobrauca no ceļa. Satiksmes negadījuma rezultātā auto iebrauca grāvi un tika bojāta.

15. oktobrī avārija notikusi Ludzā. Kāds 19 gadus vecs jaunietis, ar automašīnu Opel braucot pa Latgales ielu, sadūrās ar automašīnu Ford, kurai pie stūres bija astoņpadsmitgadīga jauniete. Avārijas rezultātā miesas bojājumus guva automašīnas Ford pasažiere, 36 gadus veca sieviete.

KRĀSLAVAS IECIRKNĀ

Policija brīdina — naktī neatstājiet lopus ganībās

15. oktobrī policijā reģistrēts iesniegums par šausminšu atgādījumu Skaistas pagastā. Nakti no 13. uz 14. oktobri pagaidām ne noskaidrota persona ganībās pa nakti atstātais telei nogrieza mēli, kā rezultātā lopīš gāja bojā. Policijā uzsākts kriminālprocess pēc Kriminālīkuma 230. panta — cietsirdīga ieturēšanās pret dzīvniekiem.

Policija atkārtoti brīdina, ka nav droši naktī laikā atstāt lopus ganībās!

DAUGAVPILS IECIRKNĀ

Avārijas rezultātā — trīs cietušie

Smaga avārija ar trim cietušajiem reģistrēta Daugavpili 15. oktobrī. Septiņdesmitgadīga automašīnas VW vadītāja, braucot pa Viestura ielu, krustojumā ar Lāčplēša ielu, veicot kreiso pagriezienu, nepalaida preti braucošo automašīnu Mercedes, kuru vadīja 45 gadus vecs virietis. Negadījuma rezultātā cietuši trīs cilvēki: 2002. gadā dzimusīs zēns guva galvas smadzeņu satricinājumu un muguras sasitumu, bet 1972. gadā dzimusīšam virietim medīki konstatēja augšstība sasitumu, kā arī nobrāzumus.

Sagatavots pēc Valsts policijas Latgales reģiona pārvaldes priekšnieka palīga pienākumu izpildītājas Anastasijas Laizānes sniegtais informācijas

Kā vērtējat vairākkārtējā ekspremjera Andra Šķeles iespējamo atgriešanos politikā?

Valērija Gurgāne,
pensionāre no Preiļiem:

— Negatīvi. Noteiktī negatīvi vērtēju. Tāpēc, ka viņš iepriekš neko labu netika izdarījis, nav ko arī tagad mūžīties. Daudzas reizes taču pie varas sedomasā list pie varas bijis, nezin, kāpēc atkal sedomasā list pie varas. Ar tagadējo valdību arī nevar saprast, gan jau Dieviņš rādis, kas notiks. Domāju, šie netiks galā. Cik zina un prot, tik arī dara, bet vajag laikam lielākas zināšanas.

Anastasija Son-
dore, Riebiņu novada Sīlukalna pagasta iedzīvotāja:

— Grūti pateikt, kā būtu labāk. Varētu arī nakt, varbūt labāk Latvijā klūtu. Izskatās tā, ka visiem, kuri nāk pie varas, ir labi, bet kā tautai?.. Pašlaik ir traki, sevišķi laukos. Nav praktiski nekādu ienākumu. Vienīgā nauda — par pārdoto pieni. Mums ir sešas slaucamas govis, pieni nododam akciju sabiedrībai «Preiļu siers». Tagad maksāšot 12 santimus par «ekstra» piena litru, tas ir jau kaut kas. Ja uzliks lielākus nodokļus, kļasies smagi. Lauku ļaudis vairs netic nevienam, tas ir fakts.

Viktorija Skorika,
grāmatvede uzņēmuma Preilos:

— Šausmīgi vērtēju. Man liekas, viņu vajadzētu sodīt un sēdiņāt cietumā. Tāpat kā visus tos premjerus, kuru bijuši pēc viņa un valsti tīk smagā situācijā noveduši.

Antons Pastars,
Riebiņu novada Rušonas pagasta iedzīvotājs:

— Šķele jau trīs reizes par ministru prezidentu bijis, neko slīktu par tiem laikiem nevaru teikt. Vajadzēja tikai vairāk par cilvēkiem rūpēties, bet viņš sevi neaizmirsa. Ja tagad darītu savādāk, tautu liktu pirmajā vietā, nebūtu slīkti. Saka, Latvijai vajagot kārtigu saimnieku, jaunu *ulmanu*. Kur lai viņu nem? Gan jau pie mums ir spējīgi ļaudis, bet neviens no viņiem negrib uzņemties tādu atbildību, jo sevišķi tīk grūtos apstākļos. Man personīgi šķiet, ka arī tagadējā valdība varētu valstij palīdzēt izķepurties, vienīgi Eiropas Savienība pārāk daudz komandē. Franciju vai Vāciju viņi neregulē, bet mūs atļaujas. Laikam nemākam bez komandētājiem dzīvot.

Jānis Zāgeris, dzīvo Preiļu novada Raipolē:

— Ko lai saka, diez kas labs no viņa attānākšanas nebūs. Es ar to neesmu mierā. Kad pirmo reizi Šķele kļuva par premjeru, likās, kārtīgs saimnieks valstij. Gājām un balsojām par viņu, bet beigās sanāca ne tik labi, kā cerēts. Vairāk par sevi rūpējās, nevis valsti. Cik mēs ilgi šītā varām mocīties? Apnicis. Sola, sola, ka būs labāk, bet arvien slīktāk sanāk. Latvieši kopš seniem laikiem bijuši pacietīgi, zem visādām pātagām izdzīvojuši, sākot no vikingiem un beidzot ar citiem kaklakungiem. Ja tos esam izturējuši, izturēsim arī tagad.

L.Kirillova
A.Šņepsta foto

SLUDINĀJUMI

Pārdod

plena piegādes kvotas 6 t. Tālr. 65300856:
AUDI (C4, 2,5 TDI, 1992. g. izl., el. spoguļi, el. logu pacēlājs, el. lūka, lietie diskī, labā tehniskā stāvokli, cena pēc vienošanās). T.25945926;
BMW 525 TDS TOURING (1994.-1995. g. izl., jauna TA, apdrošināšana, Ls 1400, labā stāvokli) vai maina. T.28378334;
HONDA ACCORD (1986. g. izl., darba kārtībā). T.26152958;
MAZDA 323 (1988. g. izl., 1,5, TA līdz 07.2010., 3-durvju, hečbek, Ls 350). T.27562667;
MAZDA 626 (1992. g. izl., TA). T.26152958;
mitsubishi colt (2004. g. izl., TA, 1,5, dīzelis, nobraukums 112 tūkstoši, jaunais modelis) vai maina. T.29480463;
NISSAN PRIMERA (1992. g. izl., dīzelis, sedans, sarkanā krāsā, TA, lietie diskī, labā stāvokli, Ls 700). T.29175331 (Rēzeknē);
NISSAN TERANO (1991. g. izl., 3,0, benzīns, TA, M+S riepas, labā stāvokli). T.29447261;
VOLVO 850 (sedans, 1992. g. izl., sarkanā krāsā, apsildāmi sēdekļi, el. lūka, el. logu pacēlājs, jauna TA, Ls 600). T.27018713;
VOLVO S80 (1999. g. izl., 2,5 CDI). T.26141929;
AUDI (B4, 2,0i, 1994. g. izl., sarkanā met. krāsā, stūres pastiprinātājs, signalizācija, centrālā atslēga, ABS, Air Bag, stereo, jauna TA līdz 29.07.2010., teicamā stāvokli, kopts, tirgošanās). T.29182101;

MERCEDES BENZ 200 (1991. g. izl., dīzelis, sedans, 4 pakāpu mehāniskā

ātrumkārba, violetā krāsā). T.22018971.

Vajadzīgi strādnieki gaļas pārstrādes rūpničā Ziemeļirijā.

Darbs 4 nedēļas. Izbraukšana novembrī. Ir arī citas vakances. Alga — 1610 mārciņas. SIA «Regus», licences nr. 6/2009.

Tālr. Rīgā 67226607, Jēkabpilī 65220074,

mob. tālr. 22054002.

SIA AIBI iepērk liellopus, jaunlopus, aitas, zirgus, cūkas.
Labas cenas.
Tālr. 26142514, 29293219,
64871804.

Pārdod sazāģētu lapu koku malku ar piegādi
Preiļos un tuvākajā apkārnē.
Tālr. 22079169.

TOYOTA YARIS (2002. g. izl., 1,3, 5 durvju, teicamā stāvokli, steidzami). T.26483855;

UAZ 452 (1985. g. izl., 2,5, benzīns, mikroautobuss, zala krāsā, normālā stāvokli, Ls 500). T.26414052;

VOLVO 940 (1991..g. izl.), rezerves daļas (VW SCIROCCO, lietie diskī R14,

uz 4 skrūvēm, 5 gab.), akordeonu. T.28785536, 25883100, 22129665;

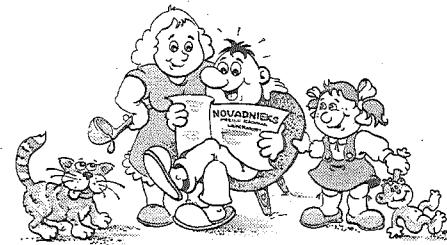
VW CADDY (1,9 SDI, TA, dīzelis, 1999. g. izl., 4,5/100 km, piekabes āķis, teicamā stāvokli, Ls 1300). T.26771528.

**Preses izdevumus 2010. gadam visās pasta nodaļās ar tiešsaistes kases sistēmu un internetā —
Latvijas Pasta mājaslapā www.pasts.lv (sadaļā E-abonēšana) — varēs abonēt līdz 25. decembrim, pārējās pasta nodaļās, pie pastniekiem un pa tālruni 67008001 — līdz 20. decembrim.**

Visi 2009. gada *Latvijas Pasta* abonenti preses izdevumus var abonēt, izmantojot arī *Abonementa pieteikumu*, kas tiks izplatīts kopā ar preses izdevumu katalogu 2010. gadam. *Abonementa pieteikums* līdz 1. decembrim jāaizpilda un bez maksas jānosūta *Latvijas Pastam* vai jāiesniedz jebkurā pasta nodaļā.

Līdz ar abonēšanas kampaņas sākumu visu abonēšanai piedāvāto preses izdevumu katalogs ir pieejams internetā *Latvijas Pasta* mājaslapā www.pasts.lv. Pasta nodaļās katalogs būs pieejams oktobra otrajā pusē. Līdz tam klients informāciju par izdevumiem un to cenām var jautāt pasta operatoram, pastniekam vai *Latvijas Pasta* Informācijas centra darbiniekiem, zvanot pa tālruni 67008001.

ABONĒT redakcijā ĒRTĀK, ĀTRĀK, LĒTĀK!

Fiziskas personas, abonējot «NOVADNIEKU» uz visu gadu redakcijā, ietaupīs Ls 4,92 uz abonēšanas kvīts rēķina, kā arī saņems gada abonementu par 11 mēnešu cenu, t. i., Ls 35,20, vēl ietaupot Ls 3,20 (kopā Ls 8,12).

Juridiskām personām nebūs jāmaksā par abonēšanas kvītim.

«NOVADNIEKA» viena mēneša abonēšanas cena

- fiziskām personām ir Ls 3,20;
- juridiskām personām Ls 3,99 (cena 2010. gadam samazināta par 25%, salīdzinot ar 2009. gadu).